

CECHY KRAKOWSKIE.

ICH DZIEJE,
ORDYNACYE, LISTY SWOBODY, ZWYCZAJE .

I T. P.

JAKO MATERYAŁ DO HISTORYI SZTUK, RZEMIOSEŁ,
PRZEMYSŁU DAWNÉJ POLSKI, A MIANOWICIE
WZROSTU, KWITNIENIA I UPADKU TYCHŹE

W KRAKOWIE.

Z AKTÓW CECHOWYCH I INNYCH RĘKOPISÓW

ZEBRAŁ

Wilhelm Gąsiorowski.

K r a k ó w,

NAKŁADEM CZCIONKARNI Ż. J. WYWIAŁKOWSKIEGO.

przy ulicy Szpitalnej pod l. 385/569.

1860.

65656

K/132/75

PRZEMÓWIENIE.

Kraków, stolica niegdyś potężnego państwa, miejsce sejmów i zjazdów; gród, w którym królowie kładli koronę na głowę, w śluby małżeńskie wstępowali, radzili i działali dla dobra kraju, wychodzili z niego do boju na czele swych hufców, i prawie zawsze z zwycięstwem do jego murów powracali; gdzie nawet, po trudach i mokołach ziemskiego żywota, spoczynek dla swych kości przeznaczyli: nie dziw więc, mówię, że miasto, w którego murach odbijało się każde uczucie narodu, czy pieśń tryumfu, czy pienie pogrzebu, gdy każda sprawa ważniejsza w nim brała początek i tu się także kończyła, musiało rósć w ludność, przemysł, handel, sztuki i bogactwo. Kraków, to serce Polski, zwierciadło całego kraju: dzieje więc téż jego są dziejami całej naszój ziemi opierającój się niegdyś o dwa morza. Rósł

on i wzmagał się, słabnął i upadał wraz z narodem. Świetne były dla Polski czasy Jagiellonów, takimi były one i dla Krakowa. Garną się do niego ze wszystkich krańców Słowiańszczyzny, a nawet całej Europy, po naukę, majątek i zaszczyty. Akademia krakowska hojnie udziela im pierwszój, dobrzy nasi królowie obsypują drugimi. Z jego-to mieszkańców wyszli Fuggerowie i Szwarcowie, dziś rodziny książęce. Mieszczanie krakowscy nauką, pracą i zasługą dostępowali infu, krzesel senatorskich i innych w kraju godności. Dość tu wspomnieć Hoziuszów, Erazmów Ciołków, Bonarów, Morsztynów. Zmieniły się czasy dla narodu, przeszły błogie chwile także dla Krakowa. Gdy nieraz w potrzebie kraju nieśli obywatele jego swoje majątki na ofiarę, i skarb publiczny swojemi pieniędzmi zasilali, w r. 1787 Stanisław August daje 300 dukatów, istną jałmużnę, niegdys bogatemu hanzeatyckiemu miastu!

W wieku XVI, co do handlu, przemysłu, sztuk i rękodziel nieustępował Kraków żadnemu zagranicznemu miastu: sami współcześni cudzoziemcy oddali nam w tém sprawiedliwość. Nie królowa Bona, bo ta przecież u nas niewiekowała, wabiła i trzymała tylu Włochów w stolicy Polski, lecz jój swobody, przemysł i handel. Imiona Alamanych, Guicciardinich, Pestalozzich, Joannellich i innych sławnych rodzin włoskich, napotkamy w liczbie jój mieszkańców. Toż samo mówić o

Niemcach, Anglikach lub Holendrach. Dowodzą nam tego i liczne cechy rzemiosł, z których nie wiele nam już dziś pozostało: jednym bowiem postęp oświaty, drugim zbieg okoliczności upaść kazały. Znikły nam już cechy płatnerzy, mieczowników, łuczników, haftarzów i inne. Pomimo jednak tego, mimo gorliwego zajmowania się od lat kilku ubiegłą naszą przeszłością, nikt się przecież niewziął do zebrania i spisania ich ustaw i przywilejów, do przejrzenia ksiąg majstrowskich, czeladzi i posiedzeń; a wiele już czas zniszczył lub dzisiaj bezużytecznie po naszych miastach butwieje. A szukając przecież i na téj niwie, nie jedno znalazłoby się ziarno, nie jedna wiadomość objaśniłaby prawodawstwo, nie jeden szczegół zajmłby ważne miejsce w historyi sztuk i rękodziel, posłużyłoby za cegielkę do zbudowania kiedyś gmachu historyi naszych miast, a nawet do historyi politycznej naszego narodu.

Powodowany więc temi uwagami, wziąłem się przed pięciu laty do skreślenia dziejów każdego w szczególności cechu krakowskiego. Po mozolnej pracy zgromadziło się ich dwadzieścia kilka. Wiele się zrobiło, więcej jeszcze do zrobienia pozostaje. Nie zbierałem jednak dla siebie, ani swojej pracy za kapitał procentujący się uważałem: korzyść ogółu była jedynym moim celem i ochłodą wśród nużących trudów. Puszczam więc w świat historyę Cechu Malarzów krakowskich,

niegdyś ze szklarzami, szpalernikami i goldslągierami jedną społeczność stanowiących. Nie będzie to jednak obraz wykończony: archiwum nie przechowało się i nie doszło nas w zupełności, zaczynają się akta bowiem dopiero od r. 1580. Dzieje Cechu Malarzów obejmować będą w sobie krótką, ile możliwości dokładną historją tego, tak mocno obchodzącego nas zgromadzenia, jego ordynacye, listy swobody, oraz spis wszystkich Mistrzów i Towarzyszy od roku 1580 po r. 1794 i dalej, czerpiąc do tego wiadomości z aktów cechowych i innych rękopisów, mogących posłużyć do wyjaśnienia dziejów sztuki malarskiej na naszej ziemi. Kilka tych kart pracy mojej będzie może pożądanym dla znawców dodatkiem do pracowitego i ze wszech miar ważnego trzech-tomowego dzieła Edwarda barona Rastawieckiego: Słownika Malarzów polskich.

Wydanie jednak w texcie pierwotnym tych przywilejów lub innych aktów, jakąś ważność dla nas mieć mogących, a spisanych po większej części w języku łacińskim, uważam za niezupełnie odpowiadające celowi: język bowiem uczonych Rzymian nie dla każdego już dzisiaj przystępny, nie jest on już tą drugą, że tak powiem, ojczyzną mową, przez którą wielu Polaków dla siebie i narodu niespożyty sławę zgotowało. Kładę więc z tego względu obok każdego pierwopisu łacińskiego tłumaczenie tegoż na język polski przeze-mnie uskutecznione.—

VII

Czuję jednak i jestem przekonany o słabości tego tłumaczenia, spodziewam się przecież z téj strony pobłażania od Publiczności: wiem bowiem, że prawdziwi znawcy staną w obronie po mojej stronie, gdyż przepolszczenie przywilejów nie jest rzeczą zbyt łatwą; nie idzie tu o przelanie całej zwięzłości łaciny w mowę naszą ojczystą, bo ta ostatnia w krótkości i dobitności sprostą, a często przewyższy pierwszą, lecz nieraz się tu napotka na wiele formatek i wystowień prawnych, na wiele wyrazów technicznych; aby wytłumaczyć piérwsze, potrzeba często przerzucac nasze Statuta i Volumina legum; lecz aby drugie przepolszczyć, po długich częstokroć szperaniach nie dochodzimy i tak do zamierzonego celu.

Praca moja, którą obecnie wydaję, będzie, jak się spodziewam, miłym darem dla naszych krakowskich Rękodzielników. Będzie ona jakby historyą ich rodziny, dziejami ich sztuki lub rękodziela. Nieraz napotkają tu imiona mężów zasłużonych w ich zawodzie, którzy, dopominając się po nas wdzięczności, żądają przynajmniej marnego przekazania swych nazwisk potomności! Nie jedną może naukę wygrzebią z garstki rzuconych tutaj wiadomości, i może nieraz tę gorzką prawdę usłyszą, że narody i państwa rosą cnotą, pracą i przemysłem, występkami, opieszalnością i lenistwem upadają. Oni więc całą ważność niniejszój mojej pracy uczuć

VIII

potrafią. Jeżeli więc sił i zdrowia stanie, lub idąc kto za moim przykładem, weźmie się do opisanja innych Cechów, spodziewam się wtenczas, że Panowie Starsi, pod których pieczę archiwa ich rękodzieł zostają, czując ważność podobnej pracy, a nawet mając w tém swój własny interes, że akta obchodzące ich cechy, już tém samém przez wydanie ich drukiem od przyradkowej nawet zagłady zachowane zostaną — każdemu takiemu, mówię, ułatwią przystęp do swoich archiwów; wszelkie, jakie zajść mogą przeszkody sami usuną; wszelkiego objaśnienia odmówić nie będą raczyli. A tak postępując wzniesą, prawdziwie mówiąc, własnymi rękami gmach dziejów rzemiosł, kunsztów i sztuk, które niegdys kwitły lub kwitną w mieście Krakowie, a do wzniesienia którego gmachu ma służyć, jakby za pierwszą cegielkę, moja niniejsza praca, którą Im z całego serca oddaję.

Pisałem w Krakowie d. 12 września 1860.

MISTRZOWIE
i
T O W A R Z Y S Z E

od 1580 do 1794 r.

STARSI

Cechu Malarskiego

od 1580 do 1796.

- 1580 KORCZEWSKI FELIKS — KURCZ KASPER.
1582 Ciż sami.
1584 CZUMTURN PAWEŁ — BURSTYN JAN.
1586 BURSTYN JAN — KURCZ KASPER.
1587 Ciż sami.
1588 BURSTYM JAN — CHMIELOWICZ SAMUEL,
obrani Dominica Laetare (w niedzielę Śro-
dopostną d. 17 marca.)
1590 LITWINEK JAN — KURCZ KASPER.
1591 KURCZ KASPER — SCHMIDT ADAM obrani
w niedzielę Palmową (d. 28 marca.)
1592 Ciż sami, obrani d. 23 kwietnia.
1593 SMIDT ADAM — BURSTYN JAN, obrani
w dzień św. Trójcy (d. 10 czerwca.)
1594 BURSTYN JAN — DŁUTKOWICZ JAN, obrani
w niedzielę Oculi (Głuchą d. 3 marca.)

- 1595 BURSTYN JAN — BISALDO FRAŃCISZEK,
obrani 12 marca.
- 1596 BISALDO FRAŃCISZEK — KURCZ KASPER.
- 1597 KURCZ KASPER, malarz — TOKARSKI AD.
szklarz, obrani 23 lutego.
- 1598 BISALDO FRAŃCISZEK — KASPER szklarz,
obrani 22 lutego.
- 1599 KURCZ KASPER — KASPER szklarz, obrani
d. ostatniego lutego.
- 1600 SMIDT ADAM — PROSZOWSKI MARCIN,
obrani w suchedni Cinerum.
- 1601 SMIDT ADAM — MERTENS (zwany także
Niederlandem) JAKÓB obrani d. 11 lutego.
- 1602 SMIDT ADAM — BRZEZIŃSKI STANISŁAW,
obrani w Niedzielę Przewodnią (d. 14 kwiet.)
- 1603 Ciż sami potwierdzeni w dzień ś. Wojciecha.
- 1604 BRZEZIŃSKI STANISŁAW — ZIGANTI WIN-
CENTY, obrani 18 stycznia.
- 1605 ZIGANTI WINCENY — PROSZOWSKI MAR-
CIN, obrani 27 lutego.
- 1606 KURCZ KASPER — SMIDT ADAM, obrani 26
kwietnia.
- 1607 KURCZ KASPER — SCHEFER JAN, obrani
w Niedzielę Środopostną (d. 15 marca.)
- 1608 SCHEFER JAN — SMIADOCKI FRAŃCISZEK,
obrani 16 marca.
- 1609 BRZEZIŃSKI STANISŁAW — ZIGANTI WIN-
CENTY, obrani 22 kwietnia.

- 1610 KURCZ KASPER — LITWINKOWICZ JAKÓB,
obrani 14 marca.
- 1611 PROSZOWSKI MARCIN — HOFFMANN JAN,
obrani 1 lutego.
- 1612 GRABIS JAN — SCHEFER JAN, obrani 11
marca.
- 1613 SCHEFER JAN — FIOŁ WALERYAN, obrani
3 lutego.
- 1614 FIOŁ WALERYAN — LITWINKOWICZ JAK.,
obrani 2 marca.
- 1615 GRABIS JAN — BRIX JERZY, obrani 29
marca.
- 1616 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — HERNICH
GOTFRYD, goldslagier, obrani 13 marca.
- 1617 HERNICH GOTFRYD — GRABIS JAN, obrani
30 kwietnia.
- 1618 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — LITWINKO-
WICZ JAKÓB, obrani 4 marca.
- 1619 Ciż sami, co w roku poprzedzającym obrani
22 lutego.
- 1620 SCHEFER JAN — WEIGELT JAN, obrani
20 lutego.
- 1621 WEIGELT JAN — HERNICH GOTFRYD, obra-
ni 18 marca.
- 1622 PROSZOWSKI MARCIN — HOFFMAN JAN,
obrani 23 lutego.
- 1623 Ciż sami.
- 1624 WEIGELT JAN — LITWINKOWICZ JAKÓB,
obrani 7 marca.

- 1625 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — BRIX JERZY,
obrani w Popielec (d. 12 lutego.)
- 1626 KOREANDER KRZYSZTOF — LAUCHWICZ
MAREK, obrani 9 marca.
- 1627 PROSZOWSKI MARCIN — LITWINKOWICZ
JAKÓB, obrani 28 stycznia; lecz Litwinkowi-
cza od tego urzędu uwalnia Burmistrz, w jego
zaś miejsce obrany Wójtowicz Sebastyan.
- 1628 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — KOSTECKI
STANISŁAW, obrani 9 lutego.
- 1629 WEIGELT JAN — CHMIELOWICZ SAMUEL,
obrani 8 lutego.
- 1630 CIESZYŃSKI WAWRZENIEC — KOREANDER
KRZYSZTOF, obrani 17 lutego.
- 1631 BOCHEŃCZYK STANISŁAW — KIELBOWICZ
STANISŁAW, obrani 9 lutego.
- 1632 PROSZOWSKI MARCIN — WEIGELT JAN,
obrani dnia ostatniego stycznia.
- 1633 CIESZYŃSKI WAWRZENIEC — SUCHODOL-
SKI PIOTR, obrani w Niedzielę 2 Postu.
- 1634 KOSTECKI STANISŁAW — BORGONI PIOTR,
obrani 26 lutego.
- 1635 KOSTECKI STANISŁAW — KIELBOWICZ
STANISŁAW, obrani 23 stycznia.
- 1636 WEIGELT JAN — KOREANDER KRZYSZTOF,
obrani 3 marca.
- 1637 KIELBOWICZ STANISŁAW — ZYGŁOWICZ
AMBROŻY, obrani 26 stycznia.

- 1638 KIELBOWICZ STANISŁAW — CHMIELOWICZ SAMUEL, obrani ostatniego lutego.
- 1639 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — CIESZYŃSKI WAWRZENIEC, obrani 4 lutego; w miejsce Cieszyńskiego jednak obrany dnia 10 lipca Lauchwicz Marek, goldslagier.
- 1640 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — HERMANOWICZ JAN, obrani 16 stycznia.
- 1641 WÓJTOWICZ SEBASTYAN — LAUCHWICZ MAREK, obrani 27 stycznia.
- 1642 CHMIELOWICZ SAMUEL — HERMANOWICZ JAN, obrani 3 lutego.
- 1643 Ciż sami i na ten rok potwierdzeni d. 11 lut.
- 1644 WEIGELT JAN — KIELBOWICZ STANISŁAW obrani 18 lutego.
- 1645 KIELBOWICZ STANISŁAW — SCHEFER MARCIN, obrani 8 lutego; gdy jednak Kielbowicz umarł w tym roku, na jego miejsce obrany d. 3 maja Weigelt Jan.
- 1646 KOSTECKI STANISŁAW, — LAUCHWICZ MAREK, obrani 24 stycznia.
- 1647 CHMIELOWICZ SAMUEL — WŁOSKOWICZ STEFAN, goldslagier, obrani 13 lutego.
- 1648 CHMIELOWICZ SAMUEL — SCHEFER MARCIN, obrani 4 marca.
- 1649 KŁOSOWSKI MARCIN — HALLER STANISŁAW, obrani 3 lutego.
- 1650 WŁOSKOWICZ STEFAN — CHMIELOWICZ SAMUEL, obrani 17 lutego.

- 1749 CANGLER JĘDRZEJ — ORŁOWSKI ŁUKASZ,
obrani 14 kwietnia.
- 1750 DURAJSKI GABRYEL — ORŁOWSKI ŁU-
KASZ, obrani 6 kwietnia.
- 1751 KOMONIECKI JÓZEF — MANGINI DOMINIK
MARYA, obrani 18 kwietnia.
- 1752 KOMONIECKI JÓZEF — CANGLER JĘDRZEJ,
obrani 10 kwietnia.
- 1753 GOŁĘBIEWSKI PAWEŁ — ALBRYCHIEWICZ
JAN, obrani 29 kwietnia.
- 1754 JANOWSKI MIKOŁAJ — MANGINI DOMINIK
MARYA, obrani 17 kwietnia; lecz gdy w tym
roku umiera podstarszy. w jego miejsce obra-
no d. 15 grudnia Komonieckiego Józefa.
- 1755 ORŁOWSKI ŁUKASZ — JANOWSKI MIKO-
ŁAJ, obrani 1 kwietnia.
- 1756 RADWAŃSKI ANDRZEJ — ORŁOWSKI ŁU-
KASZ, obrani 27 kwietnia.
- 1757 Ci sami potwierdzeni d. 18 kwietnia.
- 1758 KOPACZYŃSKI JÓZEF — ORŁOWSKI ŁU-
KASZ, obrani 17 kwietnia.
- 1759 JANOWSKI MIKOŁAJ — ORŁOWSKI ŁU-
KASZ, obrani 6 maja.
- 1760 Ci sami potwierdzeni d. 14 kwietnia.
- 1761 RADWAŃSKI ANDRZEJ — JANOWSKI MI-
KOŁAJ, obrani 31 marca.
- 1762 Ciż sami obrani d. 19 kwietnia; lecz Ra-
dwański umiera, na miejsce więc jego w d.
11 września aż do przyszłej elekcji nazna-

- czony Starszym Janowski Mikołaj, a w miejsce zaś jego Viceseniorem Wochowski Karol.
- 1763 JANOWSKI MIKOŁAJ — KOPACZEWSKI JÓZEF, obrani 11 kwietnia.
- 1764 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI WALENTY, obrani 2 maja.
- 1765 Ciż sami obrani d. 22 kwietnia.
- 1766 JANOWSKI WALENTY — WOCHOWSKI KAROL, obrani 8 kwietnia.
- 1767 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 28 kwietnia.
- 1768 NAYDERFER JAN — STASZOWSKI JAN, obrani 11 kwietnia.
- 1769 STASZOWSKI JAN — JANOWSKI WALENTY, obrani 7 kwietnia.
- 1770 JANOWSKI MIKOŁAJ — WOCHOWSKI KAROL, obrani 24 kwietnia.
- 1771 Ciż sami obrani d. 9 kwietnia.
- 1772 JANOWSKI WALENTY — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 9 maja.
- 1773 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI MIKOŁAJ, obrani 19 kwietnia.
- 1774 NAYDERFER JAN — WOCHOWSKI KAROL, obrani 11 kwietnia.
- 1775 JANOWSKI MIKOŁAJ — NAJDERFER JAN, obrani 27 kwietnia.
- 1776 WOCHOWSKI KAROL — MOŁODZIENSKI KAZIMIERZ, obrani 15 kwietnia.

- 1777 Ciż sami obrani d. 15 kwietnia.
- 1778 JANOWSKI WALENTY — WOCHOWSKI KAROL, obrani d. 28 kwietnia.
- 1780 WOCHOWSKI KAROL — JANOWSKI WALENTY, obrani 17 kwietnia.
- 1781 }
1782 } Ciż sami, elekeya jednak niezapisywana.
1783 }
- 1784 WOCHOWSKI KAROL — MOŁODZIEŃSKI KAZIMIERZ, obrani 28 kwietnia, a to z pozwolenia magistratu, gdyż elekeya przypadać powinna dopiero na św. Łukasz; na nowój elekcyi, w dzień św. Łukasza d. 18 października odbytej, potwierdzeni zostali.
- 1785 MOŁODZIEŃSKI KAZIMIERZ — STAWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 października, lecz pierwszy dla słabości zdrowia, uprosił na swoje miejsce Wochowskiego Karola.
- 1786 GUTOWSKI WOJCIECH — ORLICKI SZYMON, obrani 18 listopada.
- 1787 GUTOWSKI WOJCIECH — STAWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 października.
- 1788 GUTOWSKI WOJCIECH — ORLICKI SZYMON, obrani 18 października.
- 1789 WOCHOWSKI KAROL — LICHNER JAN, obrani 18 października.
- 1790 WOCHOWSKI KAROL — STAWSKI KAZIMIERZ, obrani 18 października.
- 1791 Ciż sami potwierdzeni d. 16 grudnia.

- 1792 WOCHOWSKI KAROL — STACHOWICZ MICH.
1793 STACHOWICZ MICHAŁ — THURY MARCIN,
obrani 18 października.
1794 GUTOWSKI WOJCIECH — ORLICKI SZYMON,
obrani 18 października.
1795 Obioru nie było.
1796 GUTOWSKI WOJCIECH — STACHOWICZ MI-
CHAŁ, obrani 15 lutego.

MALARZE KRAKOWSCY.

- A**DAMOWICZ TOMASZ zostaje mistrzem w cechu malarskim d. 30 marca 1659 r. ks. II. k. 61 r.
- AICHINGIER (AYCHINGIER) JAN, syn Tomasza mieszczanina krak. zapisuje się na naukę malarzką 1685 r. na lat 5; zostaje mistrzem i wstępuje do cechu d. 12 listop. 1690 r. ks. II. k. 94 r. pod rokiem jednak 1687 jest wspomniany starszym, który urząd piastuje i w r. 1692. *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.
- ALBERTUSOWICZ JAN wyzwolony towarzysz malarski w 1616 r. ks, I, k. 102.
- ALBRYCHOWICZ (ALBRYCHIEWICZ) JAN sztafier nie malarz † 1756 r. ks, III. s. 42, i księga zmarłej Braci.
- ANDRZEJOWCZYK (JECZYK) WOJCIECH towarzysz malarski w 1627 r. a krewny Macieja Andrzej-

BARAŃSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza malarzkiego w 1632 r. ks. I. k. 153 v.

BARRO MAJCHER wyzwolony na towarzysza malarzkiego w 1629 r., żądał pośrodku w cechu (przyjęcia i uznania za mistrza) we wrześniu 1635 r. ks. I. k. 138 r. i 166 r.

BARSKI WALENTY, syn Jana i Agneszki, będąc towarzyszem malarzkiem żądał pośrodku w sierpniu 1655 r. obiecując sztuki robić; zostaje mistrzem, a sztuki pieniędzmi opłaca d. 11 maja 1659 r. ks. II. 59 v. 60 r. i 62 r. Ostatnia o nim wspominka jest na k. 78 v. pod r. 1665 w grudniu. *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

BARTOSZEWICZ JAN towarzysz malarzki w 1597 r.

BATKOWSKI BONAWENTURA, uczeń Szymona Słowickowskiego, wyzwolony na towarzysza w 1729 r. — trudnił się sztafierstwem. † d. 31 marca 1764 r. ks. II. k. 104 r. i Ks. zmarłych Braci.

BĘCZKOWSKI WOJCIECH, rodem z Kęt, uczeń Walentego Janowskiego, uczyniony towarzyszem d. 18 paźdz. 1786 r. ks. III. st. 24, dr. pag.

BEHM JAN towarzysz szklarki w 1605 r. ks. I. pod t. r.

BERESZKI TOMASZ towarzysz malarzki w 1586 r. ks. I. pod t. r.

BERKOWSKI WOJCIECH zmarły d. 14 maja 1802 r. Księga zmarłych Braci.

BERNAT PAWEŁ towarzysz malarski w 1594 r.
ks. I. pod t. r.

BIELICKI MARCIN towarzysz malarski w 1592 r.

BIENIOTH JAN, syn Andrzeja mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza w 1616 r.
ks. I. k. 101 v.

BIEŻANOWSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1659 r. ks. II. k. 61 v.

BINKOWSKI MACIEJ, uczeń Jana Najderfra, uczyniony kandydatem czyli towarzyszem dnia 5 kwietnia 1775 r. ks. III. st. 237.

BISALDO FRAŃCISZEK szpalernik nie zaś malarz w 1595 r. ks. I. pod t. r., w księdze Percepty wspomniany jeszcze w r. 1605.

BLECHOWSKI JAKÓB, w ks. II. na k. 90 r. czytamy o nim: „Eodem die (anno Dni 1682. die 5 Julii) z rozkazania JMci Pana Burmistrza krakowskiego otrzymawszy z łaski JMci sessyą, chcąc my Starsi porządek wedle praw Królów Naszych Miłościwych w kunsucie naszym malarskim i gutslagierskim uczynić, przyszedszy Pan Jakób Blechowski alias Chłopiec, słowy sromotliwemi i nieuczciwemi zelżył i znieważył cały Cech i Zgromadzenie, nawet quod majus Przywileja Królów NN. PP. Mciwych, które venerabunde chowamy, nie acceptował, mówiąc: Mam ja wiele Panów tak i Jaśnie Oświeconego JM. X. Krak. (Jana Małachowskiego), który mnie ma pod swoją protekcyą,

a WM. tu niepowinien podlegać. Na co się zupełnie Zgromadzenie manifestuje, *salvam sibi actionem in foro fori reservando*, a teraz ad *carceres praetorianos* za Consensum JM. P. Burmistrza jego deputujemy.“

BLECHOWSKI MARCIN malarz nadworny Piotra Gębickiego, biskupa krakow. Uczy się w Krakowie i tu uczyniony towarzyszem w 1634 r., będąc już malarzem nadwornym wspomnianego biskupa, przyjmuje spółeczność z Cechem krak. d. 22. sierpnia 1649 r. obiecując wszystkie ciężary zarówno z nim ponosić, a do tego sztukę nauki swojej malarskiej na pamiątkę wystawić podług swojej woli dla lepszej sławy do kościoła WW. SS. ks. I. k. 162 v. i ks. II. k. 41. v. — Portret rzezonego biskupa w naturalnej wielkości na krużganku XX. Franciszkanów znajdujący się, będzie z wszelką pewnością utworem jego pędla. W suchedni Trinitatis 1663 r., będąc natenczas starszym cechu, opowiada syna swego Jana Blechowskiego na naukę malarską ks. II. k. 74 r. Wspomniany jeszcze we wrześniu 1671 r. tamże k. 85 v., z czego wnosić wypada, iż w tym lub następnym roku rozstał się z tym światem.

BLESZOWSKI BŁAŻEJ wyzwolony na towarzysza malarskiego 1654 r. ks. II. k. 58 r.

BŁOŃSKI KASPER z Sochaczowa, urodzony z ojca Marcina, matki Jadwigi; żądał sztuk przez Woj-

ciecha Kalasmowskiego, Jana Strusa i Jana Grusini, stolarzów krakowskich, w dzień ś. Wacława 1608 r. ks. I. k. 61. v. — *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

BOCHEŃCZYK zob. Brzeziński.

BOGACKI JĘDRZEJ, syn Jana i Agneszki, wstąpiwszy w 1640 r. na naukę do Hermanowicza Jana, w 4 lata później uczyniony towarzyszem ks. II. k. 31 v.

BOGDANOWICZ FLORYAN, syn Stanisława Bosnar (tak) z Wilna Bibliopole i Anny, wszedł na naukę do Kaspra Kurcza na lat 4, począwszy od Gromnic 1607 r.; wyzwolony w r. 1612, i na Assekuracyi cechowi składanej, podpisał się własnoręcznie Floryan Bogdanowicz, ks. I. k. 82 v. zob. i Podobizny.

BOGUMIŁOWICZ SEBASTYAN wyzwolony na towarzysza malarskiego 1633 r. ks. I. k. 160 r.

BOGUSŁAWSKI JAN wspomniany towarzyszem malarskim pod r. 1582 i 1584.

BOJA albo WODKA STANISŁAW rodem z Janowca, żądał pośrodku w cechu malarskim przez Jakóba Hortha i Adama Hodowicza mieszczan krakowskich d. 15 lutego 1609 r., d. 30 sierpnia t. r. oddał sztuki, ks. I. 63 v. i 68 v.; żył jeszcze w 1642 r. ks. II. k. 26 r. — *W Słowniku Malarzów* zrobiono z niego dwie osoby t. I. str. 332 i t. III. str. 58.

BOLETA albo DZIULIANI PAWEŁ towarzysz malarski w 1593 r. ks. I. pod t. r.

BORGONI PIOTR, zwany także PUZETOWICZ. Wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1625 r., wstępuje jako mistrz do cechu za rękojmią pp. Jana Rorajskiego, pisarza urzędu JMci p. wojewody krakow. i Frańciszka Cezarego, typografa, 1625 r. w suchedni Michaëlis, lecz w roku następnym d. 19 stycznia znów swój wstęp rezygnuje; a mimo tego, co przemawia za jego niestałym charakterem, w dniu 5 grudnia 1627 r. znowu pawtórnie żąda wstępu, poczem d. 2 marca 1628 r. zostaje mistrzem dostatecznym; w r. 1634 jest podstarszym cechowym, i od tego roku przestaje być wspomnianym w księgach cechowych, ks. I. 123 r. 127 v. 128 v. 136 v. 163. r. *W Słowniku Malarzów polskich* t. II. str. 121. nazwany jest Puretowicz, lecz mylnie.

BORGONI inaczej PAUZET STANISŁAW, syn Piotra. Uczyniony towarzyszem 1613 r. ks. I. pod t. r. żąda pośrodku w cechu przez Stanisława Falkowicza i Jędrzeja Wojnarowicza, oba krawcy i mieszczany krakow. d. 11 maja 1614 r., oddał sztuki obiecując dać i muskiet z prochownicą, jak to każdy mistrz czyni d. 5 kwiet. 1615 tamże k. 88. v. i 92 r. — *W Słowniku Malarzów polskich* t. II. 121 mylnie nazwany mimo aktu przywiedzionego Puzel.

BORZEJOWICZ MIKOŁAJ rodem z Kazimierza od Lublina, towarzysz malarski w 1597 r. ks. I. pod t. r.

BOZE ABRAHAM, rodem z Oblaz od Kazimierza Dolnego, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1610 r. ks. I. pod t. r.

BOZEK PIOTR wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1629 r. ks. I. pod t. r.

BRACHOWICZ KASPER, uczeń Dłutkowicza Jana, w dniu 2 maja 1610 r. żądał mistrzostwa postronnego; cech zadosyć uczynił żądaniu, zastrzegając sobie, aby chłopców w cechu krak. zapisywał, ks. I. k. 74 r. — *W Słowniku Malarzyw polskich* niezamieszczony.

BRIX JUREK (JERZY) szklarz żądał pośrodku w cechu malarskim przez Wojciecha Broziego miecznika i Wojciecha Kowalczyka krawca w suchedni Michaëlis 1608 r. ks. I. k. 61 v. W téjże księdze na kar. 94 v. czytamy o nim: „Dnia 21 czerwca (1651 r.) JMé Pan Chwalibog skarżył na pana Jurka Brixu szklarza o niedosyć uczynienie roboty, którą pan Jurek zmówił z JMścią panem Chwalibogiem w kaplicy w kościele św. Troyce, która kaplica jest JMsey pana Marszałka koronnego; i nakazali panowie starsi i ze wszystką bracią panu Jurkowi szklarzowi aby tę robotę za trzy niedziele od dnia dzisiejszego oddał pod przypadkiem winy cehowój, na co się pan Jurek dobrowolnie submitował“. A trochę niżéj na kar. 97. r. znów

stoi o nim napisane: „Dnia 15 listop. (1615 r.) Pan Jerzy szklarz submitował się wszystkiemu cechowi iże ma oddać błonę cyrklową oddać (tak) do kaplicy Je Mscy Pana Marszałka za tydzień 22 dnia tego miesiąca.

BROCKI WAWRZENIEC wspomniany już jako mistrz na akcie podania zgromadzenia pod zarząd akademii krakow., datowanym d. 2 stycznia 1745 roku, wpisany w album akademickie d. 6 sierpnia 1747 r. ks. III. s. 5. † 1762 r. Księga zmarłych Braci.

BRODZIŃSKI, (BRODZIŃSKI) FLORYAN uczeń Wojciecha Gutowskiego, wyzwolony na towarzysza malarskiego d. 22 paździer. 1784 r., przyjęty za magistra do cechu d. 4 marca 1789 r. ks. III. s. 14. i 34 dr. pag. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

BROŻYŃSKI JĘDRZÉJ, rodem z miasteczka Tomaszowa powiatu (tak) ruskiego, wyterminowawszy lata swe u Szymona Słowikowskiego, od niego wyzwolony przy obecności Alexandra Triciusza w d. 23 lutego 1727 r. ks. II. k. 103 r.

BRZEZIŃSKI KRZYSZTOF towarzysz malarski obrany posłem cechowym d. 31 sierpnia 1625 r. ks. I. k. 125 r.

BRZEZIŃSKI albo BOCHEŃCZYK STANISŁAW, syn Stanisława Brzezińskiego malarza, a od Bochni miasta swego rodzinnego mianował się Bocheńczykiem; uczył się w Krakowie i tu uczyniony

towarzyszem w 1597 r. W dniu 6 sierpn. 1600 r. żąda pośrodku w cechu przez Balcera Langno introligatora i Augustyna Łabuzewicza krawca; robi sztuki, które cech przyjmuje d. 1. paźdz. t. r. — żył jeszcze w 1643 r. ks. II. k. 27. r.

BRZOZOWSKI MARCIN, uczeń Szymona Słowikowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza w 1702 r. ks. II. k. 99 v.

BRZYSKI BARTOSZ wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1622 r. ks. I. k. 116 v.

BURSTYN JAN wspomniany już jest mistrzem malarskim pod r. 1584, w którymto roku i 1586, 1587, 1588, 1593, 1594 i 1595 znajduje się w liczbie starszych cechu, umarł w 1596 lub na początku 1597, gdyż pod tym rokiem ostatnim, w d. 12 stycznia jest wspominka jako już o nieżyjącym.

CANGLER (CENGLER) JĘDRZÉJ w 1745 r. na akcie podania zgromadzenia pod zarząd akademii krakow. już go czytamy magistrem, w dniu 19 mar. 1747 r. obrany konsyliarzem ks. III. s. I. — † 1754 r. Księga zmarłych Braci.

CHARMAŃSKI JAN towarzysz malarski w 1600 r. ks. I. pod t. r.

CHMIELOWICZ SAMUEL wspomniany już mistrzem malarskim w 1587; w dniu 8 kwietnia 1601 r. cech mając baczenie na nawiedzenie Pańskie

- z strony wżroku p. Samuela Chmielowicza, tudzież też na jego znaczne posługi cechowe, darował mu dług dawny zł. 4. gr. 18. ks. I. k. 47 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.
- CHMIELOWICZ SAMUEL, syn poprzedzającego, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1615 r. żąda pośrodku w cechu d. 25. kwietnia 1627 r. ks. I. k. 93 v i 132 v. — w 1650 r. sprawuje urząd podstarszego, wspomniany i w roku następnym, lecz później już się nie znachodzi.
- CHOCHOŁEK MARCIN, syn Bartosza Chochołka młynarza w Luborzycy i Doroty małżonków, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1614 r. ks. I. pod t. r.
- CHOCHOŁEK PAWEŁ towarzysz malarski w 1583 r. ks. I. pod t. r.
- CHRAPEK TOMASZ malarz krakowski zmarły przed 1583 r., gdyż pod tym rokiem w ks. I. k. 2 v. wspomniana jest jego żona Anna natenczas już wdowa. Będzie to bez wątpienia Tomasz malarz, o którym *w Słowniku Malarzów* t. III. st. 428 czytamy.
- CIEĆMIERZOWSKI — DZIEĆMIAROWSKI KAZIMIERZ, pod obu temi nazwami wspominany; żądał pośrodku w cechu malarskim d. 8 czerwca 1681 r. ks. II. k. 88 r. i 89 v., w 1689 sprawuje urząd starszego. Był goldslagierem nie zaś malarzem.
- CIEMIN MACIĘJ partacz (nienależący do cechu) kilka lat w Krakowie mieszkając, uciekał się pod

protekeyą duchowną; w dniu nareszcie 29 mar. 1637 r. obiecuje do pośrodku cechowego malarskiego przystąpić ks. II. k. 3. r.

CIEŚLA JAN zobacz Papuga Jan.

CIESZYŃSKI KAZIMIERZ wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1653 r. ks. II. k. 56.

CIESZYŃSKI WAWRZENIEC żądał pośrodku w cechu malarskim przez sławnego pana Tomasza Dollabelę (tak) malarza K. J. M. i mistrza swego, także przez pana Marcina Proszowskiego malarza dnia 4 paździer. 1616 r. ks. I. k. 102 v., oddał sztuki d. 20 stycznia 1619 r. tamże k. 108 r. — umarł później od swego mistrza Tomasza Dollabeli, t. j. po dniu 27 stycz. 1650 r. jak to się jasno pokazuje z spisu braci zmarłych na okładzinie księgi II. zamieszczonego, w téjże także księdze na k. 51 r. pod r. 1651 w suchedni Matthaei wspomniana jego żona już wdowa.

COREANDER CHRZYSZTOF, uczeń Jana Grabissa, od którego uczyniony towarzyszem malarskiej sztuki w 1615 r., żąda pośrodku w cechu przez uczeiwe mieszczały krakowskie w dzień Bożego Wstąpienia 1618 r., oddał sztuki t. r. dnia 9 grudnia ks. I. k. 106 v. i 108 r.; wspomniany jeszcze pod r. 1643 ks. II. k. 27 r. lecz z zapiski zmarłych braci na okładzinie téj księgi umieszczonej, gdy stoi po Wawrzeńcu Cieszyńskim, wnosić wypada, iż musiał

tego ostatniego przeżyć. W *Słowniku Malarzów* opuszczony.

CRAICEWALAE — CZIZOWALAE — DE LA KREICZE VALLEE JAN. Trudno odgadnąć jakie jest prawdziwe jego nazwisko, czytamy najpierwszą o nim wzmiankę w ks. I. k. 38 v. następnego brzmienia: „Actum 13 Octobris (1596 r.) Pan Jan de la Creicze Vallee de Civitate Rena Provincia Britanię żądał pośrodku między Braczią y dal wstępno Złoty steri przyczym beli Panowie Pan Wilhelm Szewdwil, Jan Herblin, Złotniczy y Mieszczanie krakowsezi.“ W dniu 18 czerwca 1606 r. cech pozywa Jana Francuza malarza, aby zadosyć uczynił zobowiązaniu, przez siebie in vigilia S. Stanisłai 1604 r. uczynionemu, lecz non paruit, tamże pod r. 1606; obliguje się sztuki robić d. 27 sierpnia 1607 r., przyczém nazwany jest Jan Czizowallae Francuz, tamże pod r. 1607, w którym roku sztuki te złożył. Księga Dystrybuty pod r. 1647. — Pod rokiem 1608 w księdze Percepty raz nazwany Dziani Craicewalae, drugi raz poprostu Jan Francuz, wspomniany jeszcze w téjże księdze pod r. 1610, lecz odtąd już niknie. — W *Słowniku Malarzów* nie umieszczony.

CYMERMAN SEBASTYAN. W księdze I. pod r. 1593 czytamy o nim: „Cech uczciwego młodzieńca Sebastyana Cymermana za wstawieniem się

Antoniego Paczoski i Mikołaja Alantsego, rajców krakowskich, przyjmuje za mistrza w sztuce malarskiej, byleby wszystkim prawom zadosyć uczynił“. Działo się to w Niedzielę Invocavit, dnia 7 marca. W tymże roku w suchedni Trinitatis obrany pisarzem cechowym, który urząd i w r. 1605 sprawuje, lecz odtąd przestaje być wspominanym.

CZECHOWICZ STANISŁAW, syn rajcy kazimierskiego, zapisany na naukę u Stanisława Janowickiego w 1629 r., wyzwolony w końcu r. 1631 ks. I. k. 140 v. i 150 v.

CZEDRO JAN, rodem z Klecz, syn Jana, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1613 r.

CZUMTURN PAWEŁ wspomniany majstrem malarzkim w r. 1583, 1584 i 1586. *W Słowniku Malarzów polskich*, przez Edwarda Rastawieckiego, wydany, t. II. s. 90 i t. III s. 347 Paweł z Thurn jest tą samą z naszym Pawłem Czumturn osobą, zob. i t. II. s. 262 t. III 178.

DANIELSKI JAN KANTY zmarły d. 4 stycznia 1831 roku, mając lat 43. Księga zmarłych Braci.

DARKOWSKI czy ZARKOWSKI, gdyż w podpisie jego własnoręcznym ks. I. k. 78 r. pierwsza litera zalana, JAN, syn Marka dziesiętnika i Elżbiety, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1611 r.

DĄBROWSKI ANTONI IGNACY, malarz, przyjęty do gre-

miem d. 14 października 1766 r. ks. III. k. 184 i nast.

DĄBROWSKI JAKÓB wyzwolony na towarzysza malarzkiego w 1636 r. ks. II. k. I. v.

DERYSARZ STANISŁAW, rodem ze wsi Iwkowój w Galicyi, syn Feliksa i Agneszki, a uczeń Jana Piotra Mollitora, od którego uczyniony towarzyszem d. 22 paździer. 1784 r. ks. III. s. 14 dr. pag.

DIGBATOWICZ ROCH zapisuje się na naukę, przez lat ośm trwać mającą, Aleksandrowi Triciuszowi w dniu 2 listopada 1723 r. ks. II. k. 102 v.

DIMITROWICZ JAKÓB wyzwolony na towarzysza malarzkiego w 1636 r. ks. II. k. I. v.

DIMITROWICZ TOBIASZ towarzysz malarzki w 1594 r. ks. I. pod t. r.

DIONIZY malarz krakow. w 1547 r. wspomniany w ks. I. pod r. 1588. Dionizy ten poświęcił się później stanowi duchownemu, a zostawszy księdzem, wszedł do zgromadzenia Gracialistów obsługujących kościoł św. Jana w Krakowie. Mieszkał w domu altarystów kościoła archipres. N. M. P. dziś pod L. ⁴⁴⁰/₆₈₁ przy Małym rynku stojącym, którym w r. 1569 umierając odkazał obraz Chrystusa ukrzyżowanego swojej roboty. *Archiwum kościoła archipres. N. M. P.*

DŁUDKO — DŁUDKOWICZ JAN wspomniany po raz pierwszy pod r. 1585, i od tego czasu jawi się aż po r. 1595. Wypisuję tu z ks. I. ważniejsze

o nim wspominki, mogące posłużyć badaczom za trop do odkrycia jego robót. I tak na k. 32 v. czytamy: „Actum 19 Junii 1594 Pan Jan Dłudkowicz zapisuje się tu wedle dekretu cechu wszystkiego takową robotę wygotować, to jest Panny Maryi obraz do św. Katarzyny za dwie Niedzieli, a gdzieby na ten czas niewygotował, tedy ma pieniądze wrócić stronie, to jest ks. Grzegorzowi. Na co dobrowolnie sam Pan się pozwolił“. — Znów na kar. 33 v. stoi: „Actum die S. Laurentii (1594) dobrowolnie Pan Jan Dłudko pozwolił ten jeden Ółtarz oddać od téj przyszłej soboty za tydzień Panu Matiasowi, na miejscu Panny Barbary Miechownickiej, Zakonniczki od Ś. Jędrzeja, przy obecności Panów starszych i inszej Braci. A gdzieby na ten czas nie zgotował takową robotę, tedy będzie powinien pieniądze wrócić, a to co by zrobił wedle szacunku Panów starszych ma zostać przy Panu Janie“. — Nakoniec na kar. 34 v. i nast. zapisano: „Jan Dłutkowicz malarz krak. obliguje się p. Janowi Zurkowiczo wi i panom mieszczanom bolesławskim w dniu 20 maja 1595 r. wygotować trzy obrazy, jeden wielki a dwa małe na dzień św. Jana Chrzciciela blisko przyszłego w tymże roku“. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

DOBZYŃSKI KAZIMIERZ, rodem z Kazimierza, uczeń zaś Karola Wochowskiego, od którego uczy-

niony towarzyszem w dniu 20 lutego 1774. r. z warunkiem, aby jeszcze rok u niego robił, nagradzając opuszczone czasy przez zaciągnięcie się do konfederacyi, ks. III. s. 230.

DOLABELLA TOMASZ malarz nadworny trzech naszych królów z rodziny Wazów. Już pod r. 1614 znachodzimy o nim wzmiankę w księdze wydatków w słowach: „Item wzięliśmy od p. Tomasza Malarza K. J. Mści złotych 15“. — Wchodzi do Zgromadzenia malarzy krakow., które go w d. 24 kwietnia 1616 r. z innymi braćmi deputuje z strony konfirmacyi praw swoich od K. J. Mści ks. I. k. 99 v. i nast. — Będąc sam doskonałym mistrzem w swój sztuce, nie umiał być jednak pobłażającym dla innych: ztąd między nim a cechem powstawały odnawiające się spory; skarżono go do króla; uległ jednak w końcu, a cech pokilkakroć od niego pokrzywdzony, na jego żądanie, wydaje mu świadectwo, iż dość uczynił i czyni wszystkim powinnościom zgromadzenia. Oto wypisy z ksiąg na dowód. — „Roku 1619 die SS. Trinitatis mając wielkie urazy i szkody od p. Tomasza wszyscy malarze i szkalowania nad submissyą p. Tomasza, gdy się dał wpisać w registr malarzski w suchedni SS. Trinitatis, wszyscy pp. malarze zgodnie w zagajonym cechu uchwalili między sobą, przy sobie mocno stać, ani odstępować jeden od wszystkich, wszyscy od

jednego do rozprawy z p. Tomaszem przez suplikę do K. J. M. P. N. M.; a w tym czasie póki się to niestanie, żaden się z jego ramięnia i podania z jego rąk albo przekupstwa tych robót, które wszystkie obsinuje, nieśmiały ważyć roboty podejmować, pod winą kamienia wosku, co sobie mocno statecznie wszyscy przyrzekli i rękami się swemi na to podpisali (podpisano) Stanisław Bohenczik, Marcin Proowski, Jacob Tobiasz Droschell, Lorenc Wada, Jan Weigelt, Cristoph Coreaner“. ks. I. k. 109 v. — „Dnia 4 października (1638 r.) była sessya z ucziwego pospólstwa, na której panowie bracia uchwalili suplikę na pana Tomasza Dolabellę do K. J. M. o ukrzywdzenie, które mają od niego, z strony czeladzi, tak starsi jak i młodszy panowie bracia zezwolili“. — „Tegoż czasu p. Stanisław Kielbiowicz natenczas starszym będąc i z p. Samuelem Chmielowiczem podjąwszy na swój koszt suplikę do K. J. M. na p. Tomasza Dolabellę o ukrzywdzenie wszystkiój pp. braciój, oddał ją sam do rąk K. J. M., już prawie na wyjeźdnym z krakowskiego zamku przy wielu mieszczan krakowskich, a osobliwie przy Jmp. syndyku krakowskim, który ją przeczytawszy nie ganił, widząc słusność o ukrzywdzenie wszystkich bez urazy urzędu“. — W dzień ś. Mikołaja p. Kielbiowicz wnosi do wszystkich

pp. starszych i młodszych, żądając, żeby pozwolili na mandat i respons od K. J. M.; gdyż już wiadomość J. K. M. supliki, a podług supliki mandatu ostrego na p. Tomasza Dollabelle, czego mu pp. bracia starsi i młodszy pozwolili, ale już na wszystkich koszt gdy będzie potrzeba i okazyja, salvam sobie zachowują“. ks. II. k. 11. r. — „A. D. 1641. Die 15 Ianuarii. Na żądanie p. Tomasza Dollabele, malarza K. J. M., który przez pisanie swoje, także przez osoby pewne mieszczański krakowskie prosił od naszego porządku attestacyjéj, jako dawno jest in Congregatione między nami w cechu naszym malarskim krakowskim mistrzem cechowym, i jako dość uczynił i czyni porządkom naszym według praw i przywilejów naszych, czego mu wszyscy zgodnie pozwolili i List wydali sub sigillo nostro contuberniali“. Tamże k. 19 v.

DOMARACKI JAN uczeń Wawrzeńca Cieszyńskiego, uczyniony przez niego towarzyszem w 1637 r. ks. II. k. 4 r.

DORAJSKI (DURAJSKI, DURAŃSKI) GABRYEL uczeń Szymona Słowikowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 30 listopada 1732 r. ks. II. k. 104. Na sessyi generalnéj, w dniu 3 czerwca 1754 roku odbytéj, zapada uchwała, aby podobnie jak i inni bracia odmalował sztukę od upodobania do przyszłéj stancyi (w lektro-

rium Nowodworskiém, gdzie miały się odbywać lekye rysunków,) do której ramę miał zaś wyzlócić p. Komoniecki. Ks. III. s. 42. — † 1760. Ks. zmarłych braci.

DORAJSKI WAWRZENIEC † 1754. Ks. zmarłych braci, *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

DOWACIK MARCIN, rodem z Ujazdu, syn Grzegorza, wyzwolony na towarzysza malarskiego w 1650 r. ks. II. k. 46 v.

DRABIŃCZYK SZYMON, rodem z Łaska, uczyniony towarzyszem malarskim 1619 r. ks. I. k. 108 r.

DROSCHEL (DROZEL) JAKÓB TOBIASZ. Rodem był z Norymbergi, że pisał się Droschel nie zaś Troschel, podobizna pod N. 19 własnoręcznego jego podpisu, jasno nam tego dowodzi. W dniu 8 lutego 1609 żądał pośrodku w cechu krakowskim przez Piotra Kaszubę rajcę kleparskiego i Szymona Milich kaletnika, dnia zaś 30 sierpnia t. r. cech przypuszcza go do swego bractwa, ks. I. k. 62 v. i 68 v. — Znako- mity ten malarz umiera w Krakowie w 1621 roku, a cech na pogrzeb daje talar stary, który we 4 złotych był dany i ortów 2 gdańskich, które dano było po złotemu, to czyni zł. 6. Ks. wydatków pod r. 1621.

DROSCHEL (DROZEL) JAN, syn poprzedzającego, wyzwolony na towarzysza malarskiego 1629 r. ks. I. k. 143 r. et v.

DYNAROWSKI BARTŁOMIÉJ malarz i obywatel kle-

parski, † d. 11 lutego 1783 r. Ks. zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

DYNAROWSKI FLORYAN, syn Bartłomieja, przyjęty za towarzysza d. 18 września 1763 r., za mistrza zaś d. 24 lutego 1765 r., które przyjęcie w d. 18 kwietnia 1773 r. znów zatwierdzono, ks. III. s. 149 — 150, 171 i 223. † dnia 25 września 1792 r. Ks. zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

DYNAROWSKI WALENTY wstępuje do cechu jako mistrz 1699 r. ks. II. k. 99 v. — Opuszczony także *w Słowniku Malarzów*.

DZIANO PIOTR wspomniany już pod r. 1607 jako towarzysz sztuki malarskiej, w księdze wydatków pod r. 1607 czytamy, iż Dziani, imienia jednak niewymieniono, składał sztuki t. j. obraz Najśw. P. Maryi i Chrystusa ukrzyżowanego, które w r. 1608 cech sprzedaje p. Donatowi za złp. 14. Więcej o nim w aktach nie znajdujemy. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

DZIEĆMIAROWSKI zob. Ciećmierzowski.

DZIERZWIC DOMINIK wyzwolony na towarzysza malarskiego od swego mistrza Krzysztofa Coreandra w 1637 r., żąda pośrodku w cechu d. 21 września 1642 r., lecz go nieprzyjęto, i co większa długi z nim proces prowadzić musiano; w dniu ostatnim kwietnia 1651 r. ponawia żądanie wstąpienia do cechu, ks. II. k. 2 r. 25 v. i 49 r. W aktach piszą go i Dzierwic.

DZIULANI zob. Boleta.

DZIWACZEK JAN, uczeń Jana Dłutkowicza, od którego wyzwolony na towarzysza w poniedziałek po św. Bartłomieju (29 sierpnia) 1597 r. ks. I. pod t. r.

ECKIER JAN towarzysz malarski lub szklarski, wspomniany w ks. I. pod r. 1586.

ENGIERT JAN magister téjże kongregacyi † dnia 7 lutego 1800 r. Ks. zmarłych braci.

FIOL MARCIN, syn Waleryana malarza mistrza krakowskiego; wyzwolony na towarzysza 1615 roku, żąda wstępu do cechu przez Łukasza Frankowicza i Stanisława Słonińskiego d. 17 listopada 1619 r. Ks. I. k. 96 r. i 110 v. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

FIOŁ WALERYAN wspomniany najprzód pod r. 1597, gdy mu cech w d. 4 listop. nakazuje, aby sztuki odprawił; lecz tego musiał nieuczynić, gdy w d. 7 czerwca 1607 polecono mu odmalowanie obrazu ukrzyżowanego Chrystusa u swego dawnego mistrza, co skuteczniejszy, cech go ze sztuk i wszelkiego podatku pokwitował. W r. 1611, 1612, 1615 i 1616 był pisarzem cechowym. Ostatnia o nim wspominka jest pod r. 1616 w dniu 8 maja, z czego wnieść wypada,

iż około tego czasu musiał się przenieść do wieczności: bo i w dniu 15 stycznia 1617 r. pani Waleryanowa przyszedłszy do cechu, prosiła wszystkich w obec panów mistrzów, aby jój chłopca na rzemiosło zapisali; lecz cech jój tego odmówił i nakazał chłopcu, aby się o mistrza starał. Ks. I. k. 60 v. 101 r. i 103 r. — Pod Nr. 66 Podobizn znajduje się monogramat w dwóch bardzo mało odmiennych postaciach, przez niego w ks. I. na k. 60 v. i 61 r. na marginesie położony, co jasno widać porównawszy je z własnoręcznym jego podpisem na karcie 100 r. będącym (Podobizny Nr. 17). Posłużyć on może badaczom do odgadnięcia prac jego.

FONDERHELM zobacz Vonderfelle.

FONKEN VON GROSSEN-HAIN JAKÓB, z ziemi miszyńskiej (Misnii), towarzysz malarski w 1597 r. robiący u Jakóba Niederlanda, ks. I. pod t. r., gdzie go piszą Fonken von grossen han.

FRAŃCISZEK WĘGRZYN. Dziwnym jakimś zbiegiem okoliczności szczegóły życia i dzieła dwóch osób, dwoma wiekami od siebie oddalonych, tak z sobą zmieszano, iż rozwikłanie tego węzła płataniny nie jest rzeczą łatwą dla biegłego nawet badacza. Tenże sam ich stan życia, wysokie ukształcenie w sztuce malarskiej, nieochybnie jest tego powodem. Mówię tu o Frańciszku Węgrzynie i o Frańciszku Lexyc-

kim, obu bernardynach i znakomitych malarzach polskich. Jedyłą wiadomořć o pierwszym przechowała nam księga zmarłych braci klasztoru OO. Bernardynów na Stradomiu, w której pod dniem 6 marca zapisano: „1487 Venerabilis Pr. Franciscus Hungarus Pictor eximius, ut imagines Coenae Domini, Crucifixionis et Lapsus Christi Cracoviae et Calvariae in Ecclesia Crucifixionis testantur, Gwardianus Cracoviensis, cujus etiam uxor Sanctimonialis ad S. Agnetem effecta, filiusque Baccalaureus Patrem postmodum secutus. Obiit Cracoviae, sepultus in Choro“. (1487. Wielebny O. Franciszek Węgrzyn, wyborny malarz, jak tego dowodzą obrazy Wieczerzy Pańskiej, Ukrzyżowania i Upadku Chrystusowego w Krakowie i na Kalwaryi w kościele Ukrzyżowania znajdujące się; Gwardyan krakowski, którego żona została zakonnicą w klasztorze św. Agneszki, i syn bakałarz poszedł za przykładem ojca, umarł w Krakowie, pogrzebiony w chórze). Pod dniem zaś 29 maja czytamy: „1489 A. V. P. Cherubinus, Francisci pictoris egregii filius, Artium Baccalaureus, Praedicator famosus, obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro fratrum“. (1489. umarł w Krakowie Przewielebny O. Cherubin, syn Franciszka wybornego malarza, nauk wyzwolonych baka-

GAŁĘZOWSKI BALCER, towarzysz malarski, według laudum całego cechu przyjęty za posła d. 2 stycznia 1622. niewolno mu jednak było czełdzi chować i wielkiej się roboty podejmować, dnia zaś 19 czerwca t. r. żąda pośrodku w cechu, ks. I. k. 115 v. i 117. — Śmierć jego przypada między 1643 1645 r., jakto jasno się pokazuje ze spisu zmarłych braci, na okładzinie ks. II. zamieszczonego.

GAWĘCKI JAN, uczeń Karola Wochowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 13 października 1771 r., przyjęty za magistra dnia 22 listopada 1775 r., ks. III. s. 217, 239. — † d. 11 grudnia 1779 r. ks. zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów polskich* opuszczony.

GAWRONOWSKI MICHAŁ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1643 r. ks. II. k. 28.

GAWROŃSKI AUGUSTYN, rodem z Krakowa, uczeń Kazimierza Stawskiego, od którego uczyniony towarzyszem d. 26 grudnia 1780 r. ks. III. s. 261; zostaje później magistrem, lecz akta tego niezapisują. † dnia 11 kwietnia 1829 a w 72 r. życia swego, księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

GIERHARTH BALTAZAR, syn Jerzego Gierhartha z Brzega, towarzysz malarski w 1592 r., ks. I. pod t. r.

GLANOWSKI ADAM towarzysz malarski lub szklarski w 1605 r. ks. I. pod t. r.

GŁOWNIA JAKÓB, rodem z Tarnowa, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1643 r. ks. II. k. 28 v.

GNIEDZIŃSKI JAKÓB, malarz myślenicki, przyjęty do kongregacyi malarzy krakowskich w dniu 19 sierpnia 1752 r. ks. III. s. 25. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

GODEK WOJCIECH wyzwolony na towarzysza kunstu szpalerniczego w 1622 r. ks. I. k. 117.

GODYŃSKI MIKOŁAJ, w ks. I. pod r. 1586 i 1588 wspomniany towarzyszem sztuki malarskiej lub szklarskiej.

GOLAKOWSKI IDZI, rodem z Kłobucka w województwie sieradzkim, uczeń Walentego Janowskiego, od którego uczyniony towarzyszem d. 2 stycznia 1780 r. ks. III. s. 258 — 259.

GOŁĘBIEWSKI MARCIN, zostając najprzód na nauce przez lat 4 u Batkowskiego, następnie przez lat 2 u Marcina Stachowicza, wyzwolony na towarzysza d. 17 grud. 1770 r. ks. III. s. 210.

GOŁĘBIEWSKI PAWEŁ przyjęty za magistra d. 16. maja 1752 r. ks. III. s. 24.

GORTACZIEŃSKI STANISŁAW wstępuje do cechu jako magister w 1682 r. ks. II. k. 90 v. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

GRABYS JAN malarz, z ziemi czeskiej z miasta Libanc nad Bystrycą; dnia 28 sierpnia 1610 żąda pośrodku między braćmi krakowskimi przez Jana Liwtela miechownika i Wojciecha

ale cech szkalował i turbował; za wstawieniem się jednak godnych osób, znów zobowiązanie się i żądanie wstępu do pierwszej mocy przywrócono, z tym jednak warunkiem, aby czeładzi niechował i żadnych robót się nie podejmował, dopóki zobowiązaniu nie uczyni zadość, wolno mu tylko ółtarz dokończyć w kościele OO. Jezuitów u św. Piotra. Osobiście to zobowiązanie się przed cechem powtórzył i oddał za szkody prawne 5 talarów, dnia 8 sierpnia 1638 roku. Zostaje mistrzem dostatecznym d. 25 września 1639 r. ks. II. k. 4, 8, 9 v. 15 r. — Umarł przed Kielbowiczem Stanisławem, a zatém przed dniem 1 maja 1645, jak to jasno widać ze spisu zmarłych braci, na okładzinie wspomnianej księgi znajdującego się. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

HERMANOWICZ SZYMON, laik bernardyn. W wspomnianej już księdze zmarłych braci konwentu XX. Bernardynów na Stradomiu, pod dniem 6 września czytamy: „1668. Fr. Simon Hermanowicz, Laicus, Pictor, obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro fratrum.“ (1668 umarł w Krakowie Brat Szymon Hermanowicz, laik, malarz, pochowany w grobie braci.) Może to był syn poprzedniego. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

HERNYCH GOTFRYD, goldslagier z Wrocławia, żądał pośrodku w cechu krakowskim dnia 15

- marca 1609 r. ks. I. pod t. r. — W r. 1621 sprawuje urząd podstarszego.
- HIZBERK JÓZEF, patryota krakowski, a uczeń Najderfra Jana, uczyniony towarzyszem w sztuce malarskiej d. 10 grudnia roku wielkiego jubileuszu 1776, ks. III. s. 244.
- HIZER JAKÓB † dnia 9 stycznia 1814 r. Księga zmarłych braci.
- HOFMAN JAN, towarzysz szklarski, mąż wdowy pozostałej nieboszczyka Kaspra Franka szklarza, żądał pośrodku w cechu przez Balcera Langno introligatora, i Marcina Króla szyftarza, w suchedni popielcowe 1601 r. W r. 1622 i 1623 jest podstarszym, umarł po r. 1630.
- HOHOŁOWICZ MIKOŁAJ, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w r. 1630, ks. I. k. 145 r.
- HORWAT MICHAŁ, towarzysz sztuki malarskiej w r. 1665, ks. II. k. 78 r.
- HRATZKI JÓZEF nienależąc do cechu robił w Krakowie jako przeszkodnik, nareszcie ukazawszy świadectwo Mikołaja księcia Esterhazego, iż u dworu jego pracował, wkupił się do kregacyi krakowskiej, d. 8 października 1789 r., ks. III. s. 42, dr. pag. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.
- HYCKI WOJCIECH, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej 1644 r. ks. II. k. 32 r.

JACKOWSKI JÓZEF wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej d. 17 grudnia 1788 r., przyjęty zaś do cechu za majstra w d. 18 października 1790 r.; musiał to być jednak bardzo mierny magister w swój sztuce, kiedy go cech w dniu 5 stycznia 1794 r. skazuje na oddanie dwóch świec półfuntowych, za odmalowanie obrazów w niczém niepodobnych do ludzkiego wyobrażenia, z zastrzeżeniem, aby takich więcej obrazów nie malował, ks. III. s. 32, 51, 77, dr. pag. — † dnia 27 grudnia 1808 r. Księga zmarłych braci.

JAGIELSKI PIOTR, obywatel kleparski, a uczeń Szymona Orlickiego, od którego wyzwolony na towarzysza d. 12 grudnia 1779 roku, ks. III. s. 258.

JAKÓBOWSKI ŁUKASZ, uczeń Jana Najderfer, od którego uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej d. 24 maja 1768 r. ks. III. ks. 203.

JAMBZIK PAWEŁ, mistrz przysięgły, przed Nową bramą mieszkając w kamienicy Szpitalem nazwanój, od cudzoziemskiego wojska, natenczas w Krakowie będącego, okrutnie w piwnicy zamordowany został z uczniem swoim, a bratem żony swój, którzy jednę godzinę pomarli w d. 17 sierpnia 1768 r. Księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów opuszczony.*

JANOWICZ STANISŁAW towarzysz malarski lub szklar-
ski w 1586 r., ks. I. pod t. r.

JANOWIECKI STANISŁAW wspomniany jako mistrz
w ks. I. k. 140 v. pod r. 1629, w *Słowniku
Malarzów* niezamieszczony.

JANOWSKI MIKOŁAJ, wspomniany w ks. III. s. 3.
w dniu 15 lipca 1747 r. towarzyszem, pod
dniem zaś 21 czerwca 1748 r. występuje już
jako magister sztuki malarskiej, tamże s. 9. —
Na posiedzeniu w dniu 18 marca 1764 r. od-
bytém, wybranym został na profesora do da-
wania nauk rysunku w szkole praktycznej,
tamże s. 154. — W dniu 25 marca 1777 r.
kongregacya wyznacza złp. 108 na potrzeby
tak ciała jako i duszy kochanego brata, z woli
boskiej złożonego, Mikołaja Janowskiego, już
od medyków opuszczonego, na sufragia, jeżeli
się Panu Bogu będzie podobało, tamże str.
245 — 246; lecz inna wola była Stwórcy: dnia
bowiem 6 kwietnia, o godzinie 5 po południu
w tymże roku 1777, a wieku życia 56 prze-
niósł się na lepszy żywot. Mąż zasłużony wielce
zgromadzeniu, osobliwszy zelant prawa i ustaw
kongregacyi malarskiej, siedmkroć starszym
będąc, rządził nią przykładowie, a przed trzy
lata nauczył młodź Nowodworską. Ks. zmar-
łych braci.

JANOWSKI WALENTY, brat rodzony Mikołaja. W dniu

25 lutego 1760 r. prezentowany do zgromadzenia malarzy, dnia zaś 25 kwietnia t. r. jednogłośnie za magistra przyjęty i uznany, ks. III. s. 106 i 109. † w miesiącu marcu 1800 r. Księga zmarłych braci.

JECZYK zobacz ANDRZEJOWCZYK.

JELENIOWICZ — JELONEK STANISŁAW, rodem z Biecza, towarzysz malarski lub szklarski w 1588 i 1592 r. ks. I. pod temi latami.

JELITOWSKI KASPER, zostaje mistrzem sztuki malarskiej w piérwszej połowie 1609 r. — Pod r. 1615, w księdze wydatków zapisano: „Medykom od lichtarzów na pogrzeb nieboszczyka pana Kaspra gr. 4,“ było to w drugiej połowie miesiąca października, lub przed 29 listopada. Pewnie więc to o nim lub o Błońskim mowa. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

JĘCZMIK WOJCIECH, syn Stanisława i Anny, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1622 r. ks. I. k. 116 v.

JUNGE HERMAN, rodem z miasta Gelle z ziemi brunszwickiej, żądał pośrodku w cechu malarskim krakowskim przez Jana Liwtela miechownika i Jakóba Jeltensa, mieszczan krakowskich, w dniu 23 sierpnia 1609 roku; oddał sztuki 1612 r., ks. I. k. 68 r. i 83 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KALIŃSKI MACIÉJ towarzysz sztuki malarskiej lub szklarskiej w 1587 r., ks. I pod t. r.

KAMIŃSKI JAN, magister w kongregacyi, † w miesiącu listopadzie 1797 roku. Księga zmarłych braci.

KAMIŃSKI WALENTY przyjęty za magistra sztuki malarskiej d. 28 lutego 1776 r., lecz podług uchwały cechu, winien się był tylko podejmować roboty klejowej, ks. III. s. 241 i 248.

KANDZIORKOWICZ GRZEGORZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1653 r., ks. I k. 166 v.

KARBOWSKI STANISŁAW, uczeń Mikołaja Janowskiego, od którego uczyniony towarzyszem d. 6 grudnia 1752 r., przyjęty za magistra do zgromadzenia d. 20 maja 1759 r.; złoci i maluje ółtarz Flagellacyi w kościele św. Marka w 1760 r., ks. III. s. 25 — 26, 91, 116. † dnia 7 lipca 1765 r. Ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KARNIOWSKI KRZYSZTOF, syn Krzysztofa Karniowskiego, syndyka krakowskiego, i Anny, uczeń zaś Łukasza Porębiusza, od którego uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej 1643 r., Ks. II. k. 4 r. i 26 v.

KASIŃSKI JAN inaczej **LULKOWICZ** zwany, żądał pośrodku w cechu krakowskim dnia 7. sierpnia 1625 r., ks. I. k, 125 r. — Tyle tylko o nim w aktach cechu malarskiego naszego miasta

KASPROWICZ JAN, syn Jana i Doroty mieszczan rzeszowskich, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1654 r., żąda pośredku w cechu krakowskim dnia 18 lipca 1655 r., ks. II. k. 58 v. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KASZKI MARCIN wyzwolony na towarzysza w sztuce malarskiej 1594 roku; żądał pośredku w cechu przez Jana Zassantego, złotnika, przysiężnika krakowskiego, i Wincentego Zigante, dnia 8 września 1602 r., w dniu 18 grudnia t. r. został mistrzem sztucznym dostatecznym, ks. I. pod r. 1594 i 1602. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KAWĘCKI PIOTR, uczeń Walentego Janowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza dnia 16 października 1774 r., ks. III. s. 235.

KEMPINIUS STANISŁAW, syn Szymona Kempinusa, mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza 1615 r., ks. I. k. 97 v.

KIEŁBIOWICZ STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1625 roku, żąda pośredku w cechu d. 27 sierpnia 1626, oddał sztuki w suchedni na św. Michał t. r., ks. I. k. 122 v. 141 v. i 142 r. 143 r. — † dnia 1 maja 1645. Spis zmarłych braci na okładzinie ks. II.

KIERSZEK MACIÉJ, rodem z Piaseczna, uczeń Jakóba Mertens (Niederlanda), wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1595 r., ks. I. pod t. r.

KLIMASZEK BERNARD wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1634 r., ks. I. k. 164.

KLIMECKI JAN, mistrz sztuki malarskiej, † 1753 r. Ks. zmarłych braci.

KŁOSOWICZ SEBASTYAN, uczeń Marcina Kłosowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1674 r., wstępuje jako mistrz do cechu 1682 r. ks. II. k. 87 i 90 v.; w r. 1689 jest podstarszym cechowym. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KŁOSOWSKI MARCIN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1642 r., żąda pośrodku w cechu krakowskim dnia 23 stycznia 1645 roku, oddał sztuki i przyjęty za mistrza d. 2 kwietnia t. r., wspomniany jeszcze pod r. 1674, ks. II. k. 24 v., 32 v., 34 r. i 87 v.

KŁOSOWSKI STANISŁAW KAZIMIERZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1651 roku, ks. II. k. 50 r.

KOCHANOWSKI albo PAWŁOWICZ JĘDRZĘJ, syn Pawła Kochanowskiego i Anny z Zamościa, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1625 r., ks. I. k. 124 v.

KOLANOWSKI albo KOLANO WOJCIECH partacz, przychodzień, żąda przyjęcia do cechu przez Wawrzeńca Cieszyńskiego, malarza i pisarza cechowego, dnia ostatniego marca 1637 r.; w dniu 10 sierpnia 1638 r. staje osobiście przed cechem, prosząc znowu o wstęp i w księdze podpisuje się własnoręcznie Wojciech Kolanowsky ks.

II. k. 3 v. i 9 v. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KOLIARZ PAWEŁ, rodem z Radomia, syn Dominika, wyzwolony na towarzysza 1615 r. ks. I. k. 97 r.

KOLUCZKOWSKI KASPER wspomniany towarzyszem w ks. I. pod t. r.

KOMARNICKI JAKÓB wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1629 r. ks. I. k. 121 v.

KOMELSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1627 r. ks. I. k. 121 v.

KOMUNIECKI JĘDRZEJ, syn Józefa magistra malarza krakowskiego, przyjęty do cechu za mistrza d. 2 listopada 1760 r., ks. III. s. 113. † d. 7 maja 1774 r. Księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KOMUNIECKI JÓZEF, magister malarz do roboty złoconej. Ukazuje się już w r. 1745 w aktach cechowych jako mistrz; za przeszkodę w robocie u kanoników regularnych we Mstowie Piotrowi Papucińskiemu, uchwałą zgromadzenia dnia 7 marca 1754 r. zapadłą, skazany został na zapłacenie 50 grzywien przeszkodowanemu, od którego wyroku apelował do rektora akademii krakowskiej, ks. III. s. 34—37. † w miesiącu sierpniu 1762 r. Księga zmarłych braci.

KONIECKI STANISŁAW, mistrz malarz ze Znina, uczeń Dionizego malarza krakowskiego, od którego został wyzwolony 1547 r.; żył jeszcze w 1588 r., ks. I. pod t. r.

KONIECZNY zobacz Rokicki.

KONIKIEWICZ lub KONIKOWICZ ANTONI FRANĆISZEK LUDWIK, pictor Solnensis natione Węgrzyn, sztuki malarskiej magister, obiecał zadosyć uczynić kongregacyi według konstytucyi, na co w dniu 17 października 1751 r., ad rationem dał czerwony złoty jeden, resztę zaś obliguje się oddać za niedziel trzy, ks. III. s. 20 — 21. † 1765 r. Księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KOPACIŃSKI JÓZEF przyjęty do cechu za magistra d. 17 grudnia 1750 r.; zrobił obraz ŚŚ. Patronów polskich do Classes, który zgromadzenie oszacowało złp. 52; w roku 1764 malował obraz N. M. P. na Piasku u XX. Karmelitów z Balcerem Gołębiowskim towarzyszem swoim, ks. III. s. 16, 125, 165 i 167. — † d. 20 sierpnia 1773 r., księga zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KOPACZOWICZ MARCIN, rodem z Krasnegostawu, towarzysz sztuki malarskiej lub szklarskiej w 1595 roku, ks. I. pod t. r.

KOPERNOWSKI PIOTR wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1640 r., ks. I. pod t. r.

KOPRZYCKI JÓZEF, magister w cechu krakowskim, † 1757 r., księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KORBA ADAM, rodem z Brenicze, wyzwolony na

towarzysza sztuki malarskiej 1633 r., ks. I. k. 159 v. i 160 r.

KORCZEWSKI KRZYSZTOF, syn Szczęsnego mistrza malarza krakowskiego, towarzysz sztuki malarskiej 1585 r. ks. I. pod t. r.

KORCZEWSKI SZCZĘSNY, starszy cechu krakowskiego 1580 roku; wspomniany jeszcze pod r. 1585, ks. I. pod temi latami. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KORNECKI JAKÓB, mistrz malarz krakowski, † 1833 r., mając lat 43 życia, księga zmarłych braci. *W Słowniku Malarzów* dano mu imię Jan.

KORNECKI JÓZEF, rodem z Wieliczki, uczeń Wojciecha Gutowskiego, od którego wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej d. 3 czerwca 1789 r., ks. III. s. 36 dr. pag.

KORPALSKI JÓZEF, rodem z Wieliczki, wyzwolony na towarzysza do złocistej roboty d. 1 kwietnia 1783 r., przyjęty za magistra d. 30 czerwca 1789 r., które przyjęcie znów zatwierdzono d. 4 sierpnia t. r., ks. III. s. 262—263, 37 dr. pag. † d. 11 grudnia 1830, wieku swego 67 r. ks. zmarłych braci.

KORTMANN JAKÓB, rodem z Elblągu, syn Macieja a uczeń Jana Francuza, od którego wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1607 r. ks. I. pod t. r.

KOŚCIESZA GRZEGÓRZ towarzysz sztuki malarskiej w 1609 r. ks. I. pod t. r.

KOSIŃSKI TOMASZ, uczeń Jędrzeja Piekoszewskiego, od którego wypisany na towarzysza w d. 18 października 1788 r. ks. III. s. 31 dr. pag.

KOSTECKI STANISŁAW, rodem z Ujścia, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1618 r., żądał pośrodku w cechu d. 3 marca 1624 r., oddał sztuki wedle porządku cechu malarskiego d. 17 sierpnia 1625 r., ks. I. k. 107 r. sprawuje urząd starszego w r. 1646. — † przed r. 1650, spis zmarłych braci na okładzinie ks. II. i k. 43 v. tamże, gdzie wspominają pozostałą po nim wdowę.

KOSTECKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1668 r. ks. II. k. 81 v.

KOSTRZECKI STANISŁAW, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1690 r. ks. II. k. 94 v.

KOTULSKI JAN *de Dąbrowa*, uczeń Stanisława Konieckiego ze Znina, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1588 r. ks. I. pod t. r.

KOZAKIEWICZ ŁUKASZ majster w cechu malarskim † d. 21 lipca 1845, a w 63 r. życia swego, ks. zmarłych braci.

KOZUBSKI IGNACY, uczeń Mikołaja Janowskiego, wypisany towarzyszem sztuki malarskiej d. 26 października 1760 r. ks. III. s. 112.

KRAKOWA (z) JAN laik bernardyn. W księdze zmarłych braci klasztoru XX. Bernardynów na Stradomiu czytamy pod d. 13 listopada: „1648. Fr. Joannes Cracoviensis Laicus, Sartor et Pictor

industriosus, religiosae disciplinae verus observator, humilitatis, obedientiae et charitatis erga Fratres maxime aegrotos exemplar, obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro fratrum“. (1648 umarł w Krakowie Br. Jan Krakowianin, laik, krawiec i malarz przemyślny, prawdziwy przestrzegacz zakonnój karności, wzór pokory, posłuszeństwa i miłości ku braciom osobliwie chorym; pochowany w grobie braci).— *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

KRAŚCIŃSKI ŁUKASZ uczeń Marcina Kłosowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1649 r. ks. II. k. 43 r.

KRASUCKI MACIĘJ uczeń Mikołaja Janowskiego, wypisany na towarzysza sztuki malarskiej z tym jednak warunkiem, aby jeszcze jeden rok dla doskonalszój experiencyi u swego majstra robił, d. 18 października 1773 r. ks. III. s. 225.

KROMZAY LUDWIK przyjęty za magistra d. 25 lutego 1776 r. ks. III. s. 240. † d. 4 czerwca 1809 r. ks. zmarłych braci.— *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

KROSIŃSKI WALENTY, rodem z Mościsk, syn Jakóba Krosińskiego stolarza, towarzysz sztuki malarskiej w 1592 r. ks. I pod t. r. i zapiska na okładzinie tejże księgi.

KRUCZYŃSKI JAN za rekomendacją X. Biskupa warmińskiego (Krzysztofa Szembeka) przyjęty i zapisany na naukę na lat 6 u Szymona Sło-

wikowskiego, d. 23 lutego 1727 r.; mimo jednak tego wyzwolonym został d. 13 listopada 1729 r. ks. II. k. 103 v. i 104 r. we dwóch miejscach.

KRZCZENIEC SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1641 r. ks. II. k. 20 v.

KRZYSZTOFEK JAN partacz, to jest nienależący do cechu, wspomniany w ks. I. pod r. 1607.

KUCZEWICZ KAZIMIERZ uczeń najprzód Stanisława Kielbiowicza, następnie Marcina Kłosowskiego, od którego wyzwolonym został na towarzysza sztuki malarskiej 1649 r. ks. II. k. 35 r. i 41 r.

KUNATOWICZ JAKÓB rodem ze Mszany Dolnej, dzierżawy Mikołaja Pieniążka, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1595.

KUNRAD — KONRAD — ADAM wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1624 r. ks. I. k. 121 r.

KURCZ KASPER zostaje mistrzem w 1572 r. k. wydatków k. 1. r., w r. 1585 zbił kurka i jest królem towarzystwa strzeleckiego ks. I. k. 8 r., gdzie czytamy: „Actum ultima Julii, w pierwszy poniedziałek po Ś. Annie (1585) przyjęty jest kurek srebrny od panów strzelców, na którym klejnotów złotych trzydzieści i dwa; oddany jest z cechu od wszystkiej braci do schowania panu Janowi Litwinkowi, malarzowi do wiernych rąk, aby nieschudną mają go na każdy miesiąc oglądować i nakarmić“.— Umarł między dniem 21 czerwca a 25 listopada w r.

1610, jak się to dowodnie z księgi wydatków pokazuje, zobacz i ks. I. k. 77 v.

KURCZ WOJCIECH, rodem z miasta Wolbroma, syn Stanisława i Anny, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1610.

KURZEWICZ WOJCIECH żądał pośrodku w cechu d. 20 grudnia 1626 r. ks. I. k. 130 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

LAŚKIEWICZ JAN wstępuje do cechu jako mistrz d. 3 stycznia 1683 roku, ks. II. k. 52 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

LASKOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1652 r., ks. II. k. 25 v.

LASKOWICZ STANISŁAW uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej w 1646 r. ks. II. k. 37 r.

LASKOWSKI JĘDRZÉJ, rodem z Minogi, syn Jakóba i Anny, zapisany 1611 roku na naukę czteroletnią u Krzysztofa Strzelbicza malarza, od którego wyzwolony na towarzysza 1615 roku, ks. I. k. 81 v. i 94 v.

LASKOWSKI KASPER wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1646 r., ks. I. k. 37.

LAUCHWITZ MAREK żądał pośrodku w cechu przez Balcera Konca, rajcę kleparskiego skulptora (rzeźbiarza) i przez Jakóba Litwinkowicza szpalerownika w dniu 2 marca 1623 r., oddaje do cechu rusznicę tarczową, pół kamienia prochu

i kul 24 w r. 1626, ks. I. k. 118 r. i 128 v.; w r. 1651 sprawuje urząd podstarszego. Piszągo w aktach i Lankwic, był jednak goldslagierem, nie zaś malarzem.

LEŚNIEWSKI JACEK uczeń Jana Wajgelta, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w pierwszych dniach roku 1646, d. 20 lutego żąda wstępu do cechu, dnia zaś 26 sierpnia t. r. zostaje w nim mistrzem, ks. II. k. 35 v. — W r. 1651 i 1652 jest starszym cechowym.

LESZCZYŃSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1609 r.; przeniósł się później do Częstochowy, gdzie zostawszy mistrzem przyjął braterstwo z cechem krakowskim w d. 14 grudnia 1614 roku, żył jeszcze w r. 1623, ks. I. pod r. 1609 i 90 r. 11 v. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

LEXYCKI FRANCIŚZEK zobacz Franciszek Węgrzyn.

LIFTEL JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1600 r., ks. I. pod t. r.

LISEK JAKÓB wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1602 r., ks. I. pod t. r.

LISOWSKI KRZYSZTOF wspomniany jest mistrzem i pisarzem zgromadzenia malarzy krakowskich, pod zwierzchnictwem akademii krakowskiej zostającego, w miesiącu marcu 1747 r., ks. III. s. 1. — † 1751 r., księga zmarłych braci.

LISOWSKI ONUFRY, uczeń Kazimierza Mołodzińskiego, wypisany towarzyszem malarskim w dniu

3 czerwca 1789 r., przyjęty za magistra do cechu d. 19 grudnia 1792 r., ks. III. s. 35, 58 — 59 dr. pag. † 29 stycznia 1828, a wieku swego 65 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

LITWINEK JAN, mistrz malarz krakowski, w roku 1590 sprawuje urząd starszego; w miesiącu październiku 1593 r. już nie żył, jak o tém wzmianka w ks. I. pod t. r.

LITWINEK JAN inny, zobacz Hermanowicz Jan.

LITWINKOWICZ JAKÓB szpalernik, żądał pośrodku w cechu d. 17 stycznia 1599 r. przez Michała Domzała kotlarza, i Augustyna Wacławowicza kuśnierza, ks. I. pod t. r.; w roku 1627 obrany na podstarszego.

LORKOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1599 r., ks. I. pod t. r.

LULKOWICZ zobacz Kasiński.

ŁĘTOWSKI KRZYSZTOF, syn Jakóba i Justyny, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1649 r. ks. II. k. 41 v.

ŁOPICH STANISŁAW, uczeń Samuela Chmielowicza, wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1645 r. ks. II. k. 34 v.

MACHOWSKI FRANCISZEK, poseł kongregacji malarzkiej, podczas zdobycia miasta od Moskalów u Nowej bramy postrzelony, zaraz na ulicy pod tąż bramą umarł, dnia 17 sierpnia 1768 roku, księga zmarłych braci.

MAJEWSKI SEBASTYAN, rodem z Wyższogrodu, syn Łukasza i Katarzyny a uczeń Stanisława Szczerbicza malarza lubelskiego, towarzysz sztuki malarzkiej w 1606 r., ks. I. pod t. r.

MAISNER FRANCISZEK wspomniany w ks. I. towarzyszem sztuki malarzkiej pod r. 1606.

MAISNER MICHAŁ, rodem z Kwerfurtu, towarzysz sztuki szklarskiej w 1594 r. ks. I. pod t. r.

MALUTY TOMASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarzkiej 1636 r. ks. II. k. I.

MAŁECKI STANISŁAW mistrz w cechu krakowskim, w r. 1690 sprawuje urząd podstarszego, w r. 1693 jest zaś starszym, ks. II. pod temi latami. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MAŁKOWICZ FLORYAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarzkiej w 1641 r., żąda pośredku w cechu dnia 16 kwietnia 1651, zostaje mistrzem dostatecznym w początkach r. 1652, sztuk jednak nie robi, wspomniany jeszcze pod r. 1665 jako jeszcze żyjący, ks. II. k. 22 v. 48, 52 r. i 78 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MAŁOGOSZCZA (z) JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1618 r. ks. I. k. 107 r.

MAŁOSIŃSKI WALENTY, rodem z Radymna, syn Stanisława i Anny, wyzwolony na towarzysza w 1615 r., ks. I. k. 95 r.

MAŁPIECZOWICZ WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1636 r., ks. II. k. 1 v.

MAŁPIEZEWICZ JĘDRZÉJ wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1615 r. ks. II. k. 62 v.

MAMONICZ KRZYSZTOF, uczeń Franciszka Smiadeckiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1607 r., ks. I. pod t. r. — Pochodził on pewnie ze sławnej rodziny drukarzy wileńskich Mamoniczów.

MANGINI DOMINIK MARYA, rodem z Florencyi, w r. 1747 i następnym jest starszym zgromadzenia pod zwierzchnictwem akademii krakowskiej zostającego, w roku 1754 w miesiącu grudniu sprawując urząd podstarszego przenosi się do wieczności, ks. III. pod r. 1754 i ks. zmarłych braci.

MARCINKOWSKI JAKÓB wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1593.

MARCINKOWSKI JAN w ks. I. pod r. 1587 wspomniany towarzyszem.

MARKOWICZ JAN przyjęty za mistrza do cechu d. 8 sierpnia 1634 r., ks. k. 163 v. i 164 r. —

W Słowniku Malarzów opuszczony.

MATYASZKIEWICZ STANISŁAW przyjęty za mistrza

w dniu 19 września 1787 r., gdy wszystkim obowiązkom swojej majsteryi zadosyć uczynił, ks. III. s. 26 dr. pag. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MERLINI JAN, rodem Włoch, przyjęty za mistrza do gremium dnia 21 lutego 1768 r., ks. III. s. 200. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MERTENS — MARTIUS — JAKÓB, w aktach często NIDERLANDEM zwany, co przemawia za jego pochodzeniem rodzinném z tego kraju; przyjęty za mistrza do cechu krakowskiego w dniu 23 października 1589 r. z warunkiem, aby wszystko według praw odprawił ks. I. pod t. r. — W 1595 r. skarżył na niego w cechu Kasper Kurez o Molbrat i o dwie Paleczie, który molbrat sobie szacował na dwa talary, a dwie paleczie na taler; Jakób Niderland twierdził, iż wszystko to oddał Kasprowi Kurezowi, lecz ten się do tego nieprzyznawał, tamże k. 37 r. — W r. 1609 dnia 25 marca cech mu nakazuje, aby służebnice odprawił, a z małżonką swoją żył w zgodzie, tamże k. 65 r. — Lecz w tymże roku w miesiącu czerwcu przenosi się do wieczności, jak to wnosić należy z zapiski, w téjże księdze na k. 67 umieszczonej, następującego brzmienia: „Anno Dni 1609, 26 Junii na żądanie pani Barbary Jakóbowej Inderlandowej malarki, daliśmy złotych 7 na no-

żenki srebrne na pogrzyb; wedle szacunku złotniczego nieprzyszłoby jedno sześć, ale za wielką prośbą pani Jakóbowej pozwoliliśmy złotych siedm, co obiecała dobrem słowem prędko wykupić.“ — Wspiera to moje twierdzenie i księga wydatków, w której pod rokiem 1610 i 1612 czytamy, iż cech daje jałmużny Jakóbowej Niderlandowej — a zatem już wdowie, bo w razie przeciwnym o mężu, nie o niej, byłaby mowa — pierwszą razą gr. 15, drugą gr. 6, aż nareszcie w dniu 26 listopada 1612 na pogrzyb gr. 4. — Syn jego, niewymieniony z imienia, zapisał się za chłopca do cechu na naukę malarską w r. 1608. Ks. przychodów pod t. r.

MEZEL FRĄNCISZEK przyjęty do cechu za mistrza sztuki malarskiej d. 3 marca 1776 r., ks. III. s. 242. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MICHAŁKO SEBASTYAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1635 r., ks. I. k. 165 r.

MICHNIKOWICZ PIOTR uczyniony towarzyszem malarskiej sztuki w 1650 r., ks. II. k. 45.

MIEJCIGOWSKI JACEK, uczeń Kazimierza Mołdzińskiego, wypisany towarzyszem d. 14 grudnia 1773 r., ks. III. s. 228.

MIESCOWICZ JAKÓB wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1636 r., ks. II. k. 1 r.

X. MIKOSZEWSKI BERNARD, o którym w ks. III. na str. 152, pod dniem 23 stycznia 1764 r.

czytamy; „X. Mikuszewski, w Przesław. Akademii krakowskiej primae laureae kandydat, a magister i podkanclerzy wiedeński, pokazawszy dany sobie przywilej od JMP. Klaustra, kanclerza i rektora wiedeńskiego, proponował i produkował dezyderya i punkta; co my zważywszy, iż to z Przesław. Akademii i całej kongregacyi honorem, więc akceptowaliśmy oraz za Magistra przyjęliśmy, który nas we wszystkim informować zechce. Oświadczył się tenże wzwyż wyrażony JM. jako się chce starać o honor téj kongregacyi z pomocą konfratrów, i jako się obiecuje z swojej strony dla pracujących w téjże nauce dopomódz we wszystkim, i fundacyą i submissią dwóch tysięcy złożyć.“ — Lecz niektóre punkta, podane przez niego na sessyi w dniu 18 t. r. niepodobaly się, tamże s. 154. — Na str. 255 czytamy o nim ostatnią wspominkę: „In eadem sessione (d. 21 lutego 1779) stanęła konkluzya przez pp. magistrów starszych, aby księgi po X. Bernardzie Mikoszewskim w długu pozostałe sprzedać, których in summa jest 12, excepto alfabetycznej jednej, która się ma konserwować in archivo kongregacyi malarskiej.“ — Był on o te czasy kanonikiem kijowskim. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MILEWSKI WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1626 r. ks. I. k. 130 v.

MISIEWICZ STANISŁAW, rodem z ziemi łomżyńskiej z miasta Ostrowicy (?) od Łomży, syn Fabiana i Zofii Kabatownej, wyzwolony na towarzysza 1615 r. ks. I. k. 94 v.

MISIEWSKI ANTONI mistrz w cechu krakowskim w wieku XVIII żyjący, ks. zmarłych braci, roku jednak śmierci jego nienapisano. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

MISNARCZYK TOMASZ, syn Piotra Misnarza mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1609 roku, ks. I. pod t. r

MŁYŃSKI JAKÓB, syn Bartłomieja i Katarzyny, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej w r. 1623, ks. I. k. 118 r.

MOGIŁAŃSKI STANISŁAW, uczeń Jędrzeja Radwańskiego, wypisany towarzyszem d. 30 listopada 1760 r., przyjęty za magistra do cechu d. 8. kwietnia 1764 r. z tym warunkiem, że sztukę swojej umiejętności to jest architekturę, przez którą uznany być ma, odda ad stubam Pictorum jak również złp. 150 co do szeląga wypłaci, ks. III. s. 115 i 154. — † dnia 10 sierpnia 1772 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MOLITOR FRANCIŚZEK IGNACY przyjechawszy z zagranicy, podejmował się robót w Krakowie, o co pozwany do cechu w dniu 15 lipca 1759 r.,

pokazał przywilej J. O. X. Biskupa krakowskiego *), w którym było, iż jest X. Biskupa nadwornym malarzem; lecz, gdy mu okazano przywileje od królów cechowi nadane, zabraniające nienależącym do kongregacyi podejmowania się robót, żądał pośredku między mistrzami, do czego się przychyłono. Ks. III. s. 93 — 94. — † w miesiącu kwietniu 1794 r. pochowany w kościele św. Anny, ks. zmarłych braci.

MOLITOR JAN, towarzysz, rodem Czech, postrzelony u Grodzkiej bramy podczas ataku od Moskalów dnia 4 sierpnia 1768 r., umarł d. 8 tegoż miesiąca, ks. zmarłych braci.

MOLITOR JAN PIOTR przyjęty za magistra dnia 24 kwietnia 1775 r., ks. III. s. 247. † dnia 24 grudnia 1798 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów polskich* t. II. s. 54, i t. III. s. 338 jest wzmianka o Janie Piotrze Molitorze, innym malarzu krakowskim, o którym akta cechowe milczą, ten zaś całkiem pominięty.

MOŁODZIŃSKI KAZIMIERZ przyjęty za magistra do robót malowanych w dniu 31 maja 1761 r., ks. III. s. 121 i nast. — † dnia 28 stycznia 1695 r., pochowany w kościele Panny Maryi, ks. zmarłych braci.

*) W tym roku zasiadł na stolicy krakowskiej Kajetan Ignacy Sołtyk, zmarły w Kielcach dnia 30 lipca po godz. 3 rano 1788 r. Rp.

MORDAZI — MORDASZ — PIOTR, rodem Włoch, towarzysz sztuki malarskiej w 1606 roku, ks. I. pod t. r.

MOTYCZKA JĘDRZÉJ, syn Jędrzeja Motyki, towarzysz sztuki malarskiej w 1608 r.. ks. I. pod t. r.

MROZOWSKI MAXYMILIAN, rodem z województwa kijowskiego, zapisany w d. 14 grudnia 1791 r. na naukę sztuki malarskiej do Kazimierza Mołodzińskiego na lat 6, ks. III. s. 53 dr. pag.

MSTOWSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1651 r., żąda pośrodku w cechu, w miesiącu grudniu 1665 r., ks. II. k. 50 v. i 78 v. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

MUSZKIEWICZ JAN wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1692 r., ks. II. k. 94 v.

MUSZOWICZ STANISŁAW, syn Jana Muszki, wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1623 r., ks. I. k. 119 v.

NAJDERFER JAN przyjęty za mistrza w dniu 11 listopada 1760 r. z warunkiem, aby wszystkim powinnościom zadosyć uczynił, ks. III. s. 113 † dnia 1 października 1776 r., księga zmarłych braci.

NAYNEHERC , rodem Czech, którego roboty obraz św. Łukasza, posiadało zgromadzenie malarzy krakowskich, ks. Inwentarzy.

NOLOMBORK ROMBERT nienależąc do cechu trudni

się robotą w Krakowie; dnia 2 września 1609 r. ręką pewne osoby za niego, iż sztuki odprawi, ks. I. pod t. r., lecz tego musiał nieuczynić, kiedy w r. 1612 d. 31 sierpnia cech wyjednał sobie na niego kontumacyą, ks. wydatków pod t. r. — W t. III. na s. 3 *Słownika Malarzów polskich* czytamy: Ulemborck Rombolt, lecz on z naszym Nolomborkiem Rombertem jedną osobą będzie.

NOWACKI ALEXY, rodem z Łaska, syn Wojciecha i Łucyi, wyzwolony na towarzysza sztuki malarzkiej 1623 r., ks. I. k. 118 r.

NOZENI ANTONI żąda pośrodku w cechu malarskim przez Hieronima Dellaporta d. 9 grudnia 1649 roku, ks. II. k. 42 v., zobacz i Podobiznę pod Nr. 40. — W *Słowniku Malarzów polskich* t. III. s. 341, nazwany jest Nucerynem, lecz całkiem błędnie.

OGN JĘDRZÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarzkiej 1618 r., ks. I. k. 107 v.

ORLICKI SZYMON wypisany na towarzysza dnia 18 października 1760 r., przyjęty za mistrza do robót złocistych d. 16 września 1764 r., ks. III. s. 112 i 162. — † w miesiącu czerwcu 1804 r., we wsi Ropa zwanój, w cyrkule sandeckim, dobrach Siemońskiego, księga zmarłych braci.

ORŁOWSKI ŁUKASZ, uczeń Szymona Słowikowskie-

go, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej d. 10 maja 1734 r., ks. III. k. 105 r., zostaje później mistrzem, lecz niema z tego czasu aktów, bo cech wówczas zupełnie upadł; † d. 10 czerwca 1765 r., ks. zmarłych braci.

ORŁOWSKI WINCENTY, syn poprzedzającego, przyjęty do zgromadzenia jako mistrz sztuki malarskiej d. 18 września 1762, ks. III. s. 158. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

ORYGA JAN, mistrz w cechu krakowskim, † 1773 r., ks. zmarłych braci.

OSTROWSKI JAN, uczeń Kaspra Kureza, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1613 roku. ks. I. pod t. r.

OSTRZOL KASPER, malarz, został mistrzem postronnym d. 7 czerwca 1618 r., ks. I. 106 v., niewymieniono jednak gdzie przebywał. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PANKOWICZ JAN żądał pośrodku w cechu dnia 17 września 1595 r., ks. I. pod t. r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PAPUCIŃSKI MARCIN, uczeń Karola Wochowskiego, wypisany towarzyszem d. 17 grudnia 1788 r., ks. III. s. 32 dr. pag.

PAPUCIŃSKI PIOTR, rodem z Bochni, uczeń najprzód Szymona Słowikowskiego, po śmierci którego kończył swoją naukę u Jana Cangler; wyzwolony

lony na towarzysza d. 17 września 1738 r., na instancją X. Damiana Słowikowskiego, kanonika regularnego de poenitentia, najstarszego syna swego pierwszego mistrza, ks. II. k. 105 v. — W r. 1754 będąc już mistrzem w zgromadzeniu zanosí skargę na Józefa Komonieckiego, iż go podsiadł w robocie w kościele kanoników regularnych we Mstowie, chociaż do niéj zobowiązał się kontraktem i przez dwa lata już ją prowadził. Zgromadzenie na sesyi w d. 7 marca wspomnianego roku odbytej, skazuje obwinionego na zapłacenie 50 grzywien poszkodowanemu, a drugie 50 kongregacyi. Od wyroku tego Komoniecki apelował do sądów rektora akademii krakowskiej, która apelacya mu dozwolona, byleby w przeciągu tygodnia prosekwowana była, ks. III. s. 34 — 37. — Wyniosłszy się później z Krakowa, osiadł w mieście Tarnowie, gdzie w miesiącu lipcu 1781 r. życie swoje zakończył, ks. zmarłych braci. Był to jednak sztafier nie malarz.

PAPUGA — PAPUŻKA — GRZEGÓRZ, syn Jana Papugi mistrza krakowskiego, wyzwolony na towarzysza w niedzielę Głuchą (d. 3. marca) 1594 roku, przyjęty za mistrza sztuki malarskiej dnia 22 czerwca 1597 roku, ks. I. pod temi latami; żył jeszcze w r. 1610, księga dochodów pod t. r. — *W Słowniku Malarzów niezamieszczony.*

PAPUGA albo CIEŚLA JAN, z Kazimierza, w r. 1590,

w niedzielę Głuchą (d. 22 marca) przyjęty został za mistrza z tym warunkiem: że, ma przestać na téj robocie swéj, którą robi, to jest Coltrini płócienne zielone w labry, żadnych inszych robót nierobić, gmachów żadnych, ani zgoła żadnej roboty inszej; żył jeszcze w r. 1597, ks. I. pod temi latami. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PARSZOWSKI TOMASZ, rodem z Wąchocka, uczeń Szymona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza w d. 2 listopada 1723 r., przy obecności Alexandra Triciusza, Jana Wolskiego i Jana Kędzierskiego starszego cechu haftarskiego w Krakowie, ks. II. k. 102 r.

PASZEWICZ STANISŁAW, rodem z miasteczka Stymbarku, uczeń Jana Wajgelta, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1644 roku, ks. II. k. 31 r.

PAUZEL zob. Borgini Stanisław.

PAWŁOWICZ zob. Kochanowski.

PEXA KASPER, partacz, to jest nienależący do cechu, robi w Krakowie i za jakąś robotę w r. 1585, bierze sto talarów, prawuje się z nim cech krakowski jeszcze w r. 1593, ks. I. pod temi latami; z czegooby wnosić wypadalo, iż do lepszych artystów należał. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PHOHELIUS KRZYSZTOF wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1641 r., ks. II. k. 20 v.

PIECHOCKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1640 r., ks. II. k. 18.

PIEKOSZOWSKI JEDRZEJ, rodem z Krakowa, uczeń Karola Wochowskiego, uczyniony towarzyszem d. 15 maja 1780 roku; przyjęty za magistra do cechu d. 3 czerwca 1784 r., ks. III. s. 161 i 10 dr. pag. † dnia ostatniego października 1806 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PIŁACIŃSKI WOJCIECH, przyjęty za magistra do zło-cenia i chińszczyzny d. 19 września 1762 roku, ks. III. s. 133. — † d. 30 czerwca 1764 roku, księga zmarłych braci.

POCHWAŁSKI MARCIN, od lat kilkunastu już sztuką malarską bawiący się, przyjętym został za mi-strza d. 29 kwietnia 1777 r., ks. III. s. 247. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PODGÓRA STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1646 r., ks. III. k. 38 r.

PODGÓRA WOJCIECH, malarz, żądał wstępu dnia 1 lutego 1620 r., oddał sztuki d. 1 marca t. r. — ks. I. k. 111 r. i v. — † 1630 r. Spis zmarłych braci na okładzinie téjże księgi, w której i pod r. 1633 na k. 160 v. jest wspomniana jego żona już wdowa. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

PODOWSKI WALENTY, uczeń najprzód Józefa Kopa-cińskiego, następnie Mikołaja Janowskiego, na-koniec Walentego Janowskiego, uczyniony to-

warzysem dnia 11 listopada 1777 r., ks. III. s. 248.

PODZIOMSKI WOJCIECH przyjęty za magistra do wolnych robót dnia 23 czerwca 1762 roku, ks. III. s. 130 — *W Słowniku Malarzów* t. II. s. 117 nazwany jest Podziemskim.

POLAN GRZEGÓRZ, urodzony z Jana i Heleny w Polanowicach, majątności Łukasza Sierakowskiego, zapisany w r. 1611 na naukę czteroletnią Waleryanowi Fiolowi, ks. I. pod t. r.

POLANOWSKI JAN wyzwolony na towarzysza malarzkiej sztuki 1616 r., ks. I. k. 102 v.

POPŁAWSKI MICHAŁ, niewypłacony mistrz cechu krakowskiego, malował alfresco krużganki u OO. Dominikanów, robił w kościele N. M. P. w Rynku, u św. Tomasza na Szpitalnej ulicy i u OO. Karmelitów, ks. III. s. 92 — 93, pod r. 1759. — Na sessyi w d. 19 maja 1766 r. odbytej, zakazano nosić, prezentować i przedać obrazów źle malowanych, osobliwie Popławskiemu, tamże s. 182. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

POPŁAWSKI TOMASZ przyjęty za magistra dnia 18 września 1774 r., dla złego jednak życia wyłączony ze zgromadzenia d. 20 lutego 1793 r. ks. III. s. 234 i 67 dr. pag. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

PORĘBOWICZ — PORĘBIUS — ŁUKASZ, syn Jana i Anny mieszczan bydgoskich, wyzwolony na

towarzysza sztuki malarskiej 1615 roku, żąda
pośrodku w cechu d. 3 marca 1624 r., ks. I.
k. 94 r. i 120 r. † d. 1 listopada 1637 r.
Starowolski Monumenta p. 211. — *W Słowni-
ku Malarzów* nazwany jest Porębskim.

POSIŁOWSKI STEFAN wyzwolony na towarzysza
sztuki malarskiej 1651 r., ks. II. k. 49 v.

PRASSENS KAROL, rodem Niemiec, partacz, nie-
mały czas mieszkając w Krakowie, różnych
robót się podejmował; nietylko iż niecheiał
w niczem kongregacyi podlegać, ale owszem
łzył ją i znieważał niegodziwemi słowy. Na
posiedzeniu w d. 20 listopada 1773 r. odby-
tém, skazanym został na odebranie plag sto;
jednak za wstawieniem się rektora akademii
krakowskiej, kara mu ta odpuszczona, a on
podpisał się na wszystkie warunki, od zgromadzenia mu podane do wypełnienia, ks. III.
s. 255 i nast. — *W Słowniku Malarzów* nie-
zamieszczony.

PROBOŁOWSKI STANISŁAW wspomniany w ks. I.
towarzyszem pod r. 1603.

PROSZOWSKI JAN żądał pośrodku w cechu kra-
kowskim przez Foltina konwisarza i Jakóba
Litwinkowicza d. 2 lipca 1623 r. W r. 1624
i następnym był pisarzem cechowym, ks. I.
k. 119 r. — W d. 13 marca 1639 r. przy-
szedłszy późno do cechu, kazał sobie czytać
rachunki już przeczytane; następnie pokazać

konfirmacją praw cechowych przez króla daną, którą gdy mu ukazano, zganiał starszym, iż ją w prostej skrzyni przechowują, kiedy on przywilej dany sobie od K. J. M. ma w kijałce uwiniony. W dalszym ciągu téj rozprawy oświadczył, iż nie da się karać, bo jest sługą K. J. M., a wychodząc z izby odpowiadał i groził, ks. II. k. 12. Ztąd wytoczyła się długa sprawa, pozywano się do sądów królewskich, na co wydał cech więcej niż półtorasta złotych, jak to zapisano na karcie I. w ks. wydatków. Musiał nawet wystąpić ze zgromadzenia, gdyż odtąd wielkie milczenie o nim w aktach cechowych.

PROSZOWSKI MARCIN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej d. 28 maja 1595 r., żądał pośrodku w cechu d. 22 lutego 1599, d. 26 kwietnia oddaje sztuki, które przyjęto; ostatnia o nim wspominka jest pod rokiem 1633 w dzień św. Krzyża, ks. I. k. 35 v. i 159 r. W spisie zmarłych braci na okładzinie ks. II. stoi między Szeferem Piotrem a Zegłowiczem Ambrożym, z czegooby wypadało, iż umarł przed 1642 r.

PROSZOWSKI WOJCIECH, syn poprzedzającego, żądał pośrodku w cechu d. 21 września 1642 r., które żądanie przyjęto, i z przyczyny iż był synem mistrzowskim, nakazano mu tylko robić Crucifix i kolać od dać; musiał jednak wa-

runkom tym zadosyć nieuczynić, kiedy w d. 12 kwietnia 1651 r. ponawia żądanie swoje przyjęcia do cechu, ks. II. k. 26 r. i 47 v. —
W Słowniku Malarzów opuszczony.

PRUSAKOWICZ JAN, uczeń Sebastyana Wójtowicza, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1641 r., ks. II. k. 20 v.

PRZYBEŁ JAKÓB, uczeń Kaspra Kurcza, wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1610 r. ks. I. pod t. r.

PRZYBYSZOWICZ LUDWIK wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1628 r., ks. I. 139 r.

PSARSKI WOJCIECH, uczeń Stanisława Szczerbicza, malarza lubelskiego, wyzwolony na towarzysza d. 25 marca 1618 r., ks. I. k. 106 r.

PSZONKA MACIĘJ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1592.

PUCHAŁSKI IGNACY, uczeń Piotra Molitora, uczy-niony towarzyszem d. 18 października 1787 r., ks. III. s. 27 dr. pag.

PUCHAŃSKI ADAM, syn Wojciecha i Reginy, wy-zwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1623 r., ks. I. k. 119 r.

PUŻETOWICZ zobacz Borgoni.

RACZKOWSKI ŁUKASZ, rodem z Igołomii, uczeń Wojciecha Gajeckiego, wypisany towarzyszem d. 1 sierpnia 1772 r., zostaje mistrzem d. 17

kwietnia 1780 r., ks. III. s. 222 i 260 — 261.

† w Książu dnia 30 czerwca 1808 roku, ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

RADLEWSKI JAN wyzwolony na towarzysza malarzkiej sztuki 1654 r., ks. II. k. 27 r.

RADWAŃSKI JĘDRZĘJ wspomniany mistrzem sztuki malarskiej w r. 1754, ks. III. s. 42. † d. 11 września 1762 r., ks. zmarłych braci.

REMISZOWSKI JAN, uczeń Gabryela Durajskiego, uczyniony towarzyszem d. 19 marca 1754 r., przyjęty za magistra d. 17 września 1762 r., ks. III. s. 37 i 134. † 1773 r., ks. zmarłych braci. Byłto jednak sztafier, nie malarz.

RESZCZYŃSKI MARCIN, uczeń Marcina Stachowicza, uczyniony towarzyszem d. 30 listopada 1751 ks. III. s. 22.

ROBIEŃCZYK STANISŁAW, wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1632 r., ks. I. k. 151 v.

ROGOWSKI TOMASZ wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1654 r., ks. II. k. 57 v.

ROKICKI albo KONIECZNY JAN, syn Mikołaja, wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1597.

ROMANOWSKI FRAŃCISZEK przyjęty za magistra d. 6 sierpnia 1747 r., ks. III. s. 5. † 1762 r., ks. zmarłych braci.

ROTMAYER MICHAŁ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1586.

- ROŻAŃSKI MACIĘJ, pisarz kongregacyi, † dnia 8 stycznia 1763 r., ks. zmarłych braci.
- RUPRICH KASPER, syn Balcera (Baltazara) farbiarza, wspomniany towarzyszem w księdze I. pod r. 1597.
- RUSZEL JĘDRZÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1661 r., w tymże roku d. 10 czerwca żąda wstępu, a w połowie miesiąca grudnia zostaje mistrzem, ks. II. k. 65 v. 67 r. i 69. — W r. 1685 jest starszym zgromadzenia. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.
- RYBKIEWICZ JÓZEF w poczet majstrów przyjęty d. 13 marca 1793 r., ks. III. s. 61 dr. pag. † d. 27 sierpnia 1831 r. a wieku swego 66 r., księga zmarłych braci.
- RYBOTYCKI SZYMON wstąpił do cechu jako mistrz dnia 3 stycznia 1683 roku, ks. II. k. 92. r. *W Słowniku Malarzów* opuszczony.
- RYKOWSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1650 r., ks. II. k. 44 v.
- RYNKOWSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1644 r., ks. II. k. 32 r.
- RYNOWICZ JAN, rodem z Bucina, wyzwolony na towarzysza d. 26 sierpnia 1589 r., ks. I. pod t. r.
- RZEPKA STANISŁAW wspomniany w aktach mistrzem w 1745 r., † 1747 r., księga zmarłych braci.

SALACHMANOWICZ WOJCIECH, rodem z Przeworska, syn Zygmunta i Anny, zapisany w r. 1625 na naukę u Tobiasza Tereszko, wyzwolony zaś na towarzysza w 1629 roku, ks. I. k. 123 v. i 142 v.

SCHEFFER JAN, syn mistrza krakowskiego, wstępuje do cechu w r. 1597 jako mistrz rzemiosła goldslagiarskiego, w r. 1622 już nie żył, ks. I. pod temi latami. — Tegoż nazwiska i rzemiosła, imieniem zaś Marcin, kwitnął w połowie XVII wieku.

SCMIDT ADAM, rodem z Erfurtu, przyjęty do cechu za mistrza goldslagiarskiego kunsztu w dzień św. Jakóba 25 lipca 1589. r., ks. I. pod t. r. Jest podstarszym cechowym w r. 1606.

SCHWARC PIOTR wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1628 r., ks. I. k. 138 r.

SIENIAWSKI JAKÓB, rodem z Lanckorony, uczeń Karola Wochowskiego, uczyniony towarzyszem d. 9 czerwca 1772 r., ks. III. s. 222.

SIEWICZ KAZIMIERZ, najprzód serwitor w kongregacyi, d. 11 listopada 1777 roku przyjęty za towarzysza, dnia zaś 3 czerwca 1784 r. za magistra, ks. III. s. 249 — 250, i s. 10 dr. pag. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

SIKORSKI KASPER, rodem z miasteczka Staszowa w powiecie sandomirskim leżącego, uczeń Szy-

- mona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1717 r., ks. II, k. 101 v.
- SIKORSKI KRZYSZTOF był już mistrzem, gdy w r. 1745 członkowie łączyli się w jedno zgromadzenie pod zwierzchnictwem akademii krakowskiej mające zostawać; w d. 19 marca 1747 jest obrany trzecim z porządku konsyliarzem, ks. III. s. 1. — † d. 9 czerwca 1767 r., ks. zmarłych braci. Zgromadzenie posiadało jego pęzła obraz św. Bartłomieja w całej postawie.
- SISKOWICZ WOJCIECH wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1621 r., ks. I. k. 113 v.
- SLEZIŃSKI BONAWENTURA, uczeń Piekoszewskiego Jędrzeja, wypisany towarzyszem d. 18 paźd. 1788 r., ks. III. s. 31. dr. pag.
- SLIWIŃSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1767 r., ks. II. k. 80 v.
- SŁAKA STANISŁAW wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1623 r., ks. I. k. 119 r.
- SŁAWEK STANISŁAW, syn Jana, wyzwolony na towarzysza w 1604 r., ks. I pod t. r.
- SŁOWIKOWSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1693 roku, wspomniany już mistrzem pod r. 1702, ks. II. k. 94 v. i 99 v. W r. 1724 złożył i malował wielki ółtarz w kościele XX. Karmelitów na Piasku, za co mu konwent w samych pieniądzach zapłacił 4254 złp. Rp. tego klasztoru; † 1738 r., ks. zmar-

łych braci. — *W Słowniku Malarzów* t. III. s. 391 błędna jest o nim wspominka.

ŚLŹEWSKI MAXYMILIAN wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1586.

SMIADECKI FRANĆISZEK wspomniany już towarzyszem w 1596 r., w d. 4 lutego 1601 r. żąda pośredku w cechu przez Urbankowicza radcę krakowskiego, w niedzielę po św. Małgorzacie (d. 16 czerwca) 1602 zostaje mistrzem dostatecznym, ks. I. pod temi latami. Żył jeszcze w r. 1609, ks. przychodów pod t. r.

SMOLIK BARTŁOMIÉJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1632 r., ks. I. k. 155 r.

SOBINOWSKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1633 r., ks. I. k. 161.

SOCHACKI BENEDYKT, uczeń Jana Albrychiewicza, uczyniony towarzyszem dnia 18 października 1754 r., przyjęty za magistra d. 24 maja 1761 r., ks. III. s. 60 i 120. — † w Warszawie d. 18 lutego 1782 r., ks. zmarłych braci. Byłto jednak sztafier, nie malarz.

SOCHAR JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1634 s., żąda pośredku w cechu d. 3 października 1644 r., po przyjęciu od starszych sztuk, które złożył, zostaje mistrzem dostatecznym d. 14 marca 1645 roku, wspomniany jeszcze pod r. 1670, ks. I. k. 163 v i ks. II. k. 31 v. 83 v. — *W Słowniku Malarzów* t. II.

- s. 244 błędnie nazwany Suchan, zob. i Podobiznę jego podpisu pod Nr. 35.
- SOSNOWSKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1621 r., ks. I. k. 113 v.
- SOWIEŃSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza d. 26 lipca 1735 r. od swego mistrza Szymona Słowikowskiego, ks. II. k. 106 r.
- STACHOWICZ MARCIN, pisarz zgromadzenia, † d 11 sierpnia 1770 r., ks. zmarłych braci.
- STACHOWICZ MICHAŁ, syn Stanisława mieszczanina krakowskiego, zapisany w dniu 11 września 1783 r. do nauki malarskiej Kazimierzowi Mołodzińskiemu na lat 5, dwa bowiem lata wprzód u innego mistrza przepędzone zgromadzenie mu odpuściło; mimo jednak tego wyzwolonym już został na towarzysza d. 21 grudnia 1786 r.; przyjęty do zgromadzenia jako mistrz dnia 18 października 1787 r. z tym warunkiem, iż ma trzecią sztukę rysowaną oddać, ponieważ podług ustaw po wyzwolinach u żadnego magistra przez dwa lata nierobił, oddał sztukę ostatnią d. 16 grudnia 1789 r., ks. III s. 2—3, 25, 26 i 46 dr. pag. — Zgromadzenie posiadało jego roboty obraz ŚŚ. Piotra i Pawła rozłączających się.
- STACHURSKI TOMASZ, uczeń Kazimierza Mołodzińskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej d. 8 czerwca 1786 r., ks. III. s. 23 dr. pag.

STARZESKI JAN wspomniany w ks. I. towarzyszem pod r. 1593.

STASZOWSKI JAN przyjęty za mistrza d. 29 czerwca 1760 r., ks. III. s. 110, † d. 19 kwietnia 1770 r. będąc podówczas starszym zgromadzenia, ks. zmarłych braci.

STAWINOĞA JAN, z Kazimierza, powinowaty X. Stanisława Skórkowskiego, plebana in Brzezie; przyjęty wśród mistrzów d. 21 czerwca 1587 r. z tym warunkiem, iż ma tylko do roku mieszkać na Kazimierzu, a po tym przeciągu czasu winien sztuki robić, ks. I. pod r. 1587. Na karcie 33 r. téjże księgi czytamy o nim: „Actum eodem die et anno (19 czerwca 1594) jest nakazanie Cechu wszystkiego Dekretem Panu Janowi Stawinodze, iż nie ma chować ani uczyć rzemiosła malarskiego zakonnika od św. Franciszka, którego na ten czas począł uczyć bez wiadomości Panów Starszych i Cechu wszystkiego, co jest przeciwko prawu i przywilejom cechowym; to mu naznaczono od dnia dzisiejszego, ut supra, aż do dnia 26 Junii. A gdzieby się śmiał ważyć tego, żeby go uczył nad ten czas naznaczony, albo też i w klasztorze, gdzieby był przeświadczon, żeby mu miał ukazować dłużej, tedy będzie powinien dać wedle uznania i dekretu trzy kamienie wosku, a Panom na Ratusz dziesięć grzywien, na co zezwolił.“

STAWSKI KAZIMIERZ przyjęty za magistra dnia 12 grudnia 1773 r., ks. III. s. 227 — 28. — W roku 1790 jest podstarszym cechowym. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

STEFANOWICZ ADAM wyzwolony na towarzysza malarzkiej sztuki 1628 r., ks. I. k. 138 v.

STEPNIOWICZ MACIĘJ uczyniony towarzyszem sztuki malarzkiej 1639 r., ks. II. k. 15 v.

STERNIC TOMASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarzkiej 1620 r., ks. I. k. 111 r.

STOJKOWSKI MIKOŁAJ wzięty ze szkół od Szymona Słowikowskiego, trochę się u niego malarstwa poduczył i do téj sztuki ochoty nabrał. Opuszcza jednak swego mistrza i znów dla kończenia swojej edukacyi w grono uczniów szkolnych zapisuje się; będąc już w retoryce trapiiony niedostatkiem, bo jak sam o sobie powiada znajdował się sine victu et amictu, wstępuje w służbę do pewnego akademika krakowskiego, któremu, co było w jego kościele potrzeba, sporządza i robi, a tak w malarstwie sam dalej ćwiczy się i doskonali. Szczególniej zaś przy swoim bracie mieszkając nabył lepszej wprawy i biegłości; niemając zaś innego sposobu do życia, zaczął wyłącznie malarstwem się trudnić w Krakowie. Cech przyjął go za mistrza w d. 6 sierpnia 1747 r. pod tym warunkiem, aby się wielkich robót niepodejmował, ks. III. s. 6. — † 1761 roku, ks. zmarłych braci.

ryana Brodzińskiego, wypisany towarzyszem sztuki malarskiej dnia 15 września 1790 r., ks. III. s. 48. dr. pag.

SZCZYGIELSKI SZYMON wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1626 r., ks. I. k. 129 v.

SZISSEL KONRAD, z Aichstadtu w bawarskiej ziemi, wspomniany w ks. I. towarzyszem szklarskiej sztuki pod r. 1595.

SZULC ANTONI, rodem Niemiec, wspomniany już mistrzem sztuki malarskiej w r. 1754, ks. III. s. 42. † d. 20 lutego 1771 roku, ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

SZULERSKI MACIÉJ, mistrz w cechu krakowskim, † 1758 r., ks. zmarłych braci. — *W Słowniku Malarzów* niezapisany.

SZYMON laik bernardyn w konwencie krakowskim, o którym w księdze zmarłych braci tamże, pod dniem 7 października zapisano: „1674 Fr. Simon N. Laicus devotus. Pictor egregius aetatis 70 an. obiit Cracoviae, sepultus in sepulchro Fratrum.“ (1674 umarł w Krakowie Brat Szymon, Laik nabożny, wyborny Malarz w 70 r. życia, pochowany w grobie braci.) — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

TABORSKI ONUFRY, laik bernardyn w Radomiu, o którym dotąd jedyną wiadomość przechowała

księga zmarłych braci konwentu krakowskiego pod dniem 19 grudnia w tych słowach: „1788 Fr. Onuphrius Taborski Laicus Pictor, obiit Radomiae, sepultus in sepulchro fratrum.“ (1788 umarł w Radomiu Brat Onufry Taborski, Laik Malarz, pochowany w grobie braci.) — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

TERESZKO — TERESKO — TOBIASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1601 r., żąda pośrodku w cechu d. 21 października 1612 r., oddaje sztuki d. 2 marca 1614 r.. w r. 1634 już nie żył, ks. I. pod r. 1601 i 83 r. 87 v. 162 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

TRICIUS ALEXANDER STANISŁAW, malarz nadworny Augusta II, króla polskiego, i mistrz w cechu krakowskim, wspomniany w aktach pod rokiem 1717 i 1727, ks. II. k. 101 103 r. — zobacz Podobiznę własnoręcznego jego podpisu pod Nr. 57.

TRICIUS JAN, malarz i mieszczanin krakowski, żąda pośrodku przez Marcina Blechowskiego brata cechowego, d. 31 maja 1655 r., wspomniany jeszcze pod r. 1671, ks. II. k. 59 r. i 84 r. — zob. Podobiznę jego podpisu pod N. 44. — Obu tych Triciuszów dotąd poczytowano za jedną osobę, lecz akta dowodnie inaczej nam teraz powiadają.

TRIMER SAMUEL, rodem z Brzegu szląskiego, syn

Krzysztofa i Urszuli, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1611 r., ks. I. pod t. r. TROJANOWSKI JĘDRZÉJ uczyniony towarzyszem malarskiej sztuki 1649 r., ks. II. k. 42 v.

TRZIEŃSKI MIKOŁAJ, rodem z powiatu szczérzckiego, uczeń Szymona Słowikowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1720 roku, ks. II. k. 102 r.

TYBELKOWSKI zob. Wenesta.

TUREK HERMAN, partacz, to jest niemający społeczności z cechem, wspomniany w ks. I. pod r. 1607.

TUSZKIEWICZ — TRUSZKIEWICZ — MIKOŁAJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1627 r., ks. I. 133 v., gdzie go piszą Tuszkievicz; żąda pośrodku w cechu d. 22 grudnia 1641 roku, ks. II. k. 22 v., gdzie jest mianowany Truszkiewicz. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

TYŚMIĘŃSKI BARTŁOMIÉJ wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1590.

V
VENDENENDEN PIOTR, syn Jakóba Vendenenda, Niderlandem także zwanego, znakomitego muzyka nadwornego Zygmunta III, i mieszczanina krakowskiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej w 1608 r., ks. I. ks. wyda-
tków pod t. r., w której zapisano, iż przy jego

wyzwolinach wydano na wino z dozwoleństwem wszystkich braci gr. 24. — zob. Podobiznę pod Nr. 6.

VICHTERZ — WICHERL — JAN, z Antwerpii, żądał pośrodku w cechu krakowskim d. 20 grudnia 1626 r., ks. I. k. 130 r., gdzie go mianują Wicherl; zostaje mistrzem dostatecznym d. 21 listopada 1627 r. tamże k. 134 r. lecz jest nazwany Vichterz. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

VONDERFFELE — FONDERHELM — FRAŃCISZEK wspomniany w ks. dochodów pod r. 1608 i 1609, gdzie w drugim miejscu zapisano, iż, ponieważ bawił w Sączu, strzelał do kurka za niego Jan Hofman. Zdaje się, iż właściwa pisownia jego nazwiska winna być: Vander-Vel. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WADA WAWRZENIEC, towarzysz sztuki malarskiej, żądał pośrodku w cechu d. 23 lutego 1613 r., oddał sztuki dnia ostatniego sierpnia t. r., ks. I. k. 87 r. i 89 r. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

WAŁASSEK JAN, syn Wojciecha krawca mieszcza-
nina krakowskiego, wspomniany towarzyszem
w ks. I. pod r. 1602.

WASZKOWICZ zob. Wenesta.

WĄSOWSKI JÓZEF, mistrz w cechu krakowskim,
† 1761 r., ks. zmarłych braci.

WCZYŚLOWICZ JAN wyzwolony na towarzysza ma-
larskiej sztuki 1614 r., ks. I. pod t. r.

WCZYŚLOWICZ MACIÉJ wspomniany towarzyszem
w ks. I. pod r. 1589.

WEIGELT JAN, towarzysz sztuki malarskiej, żądał
pośrodku w cechu krakowskim d. 15 stycznia
1617 r., oddał sztuki d. 26 lutego t. r., ks. I.
k. 103 r. i 103 v. — W r. 1645 jest obrany
starszym w miejsce zmarłego Kielbiowicza.

WEIGELT JAN, syn poprzedzającego i Zofii Kule-
szownej, wyzwolony na towarzysza sztuki ma-
larskiej 1661 r., żądał pośrodku w cechu dnia
12 kwietnia 1665 r., ks. II. k. 67 v. i 77 r. —
W roku 1668 i 1669 jest podstarszym cecho-
wym. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

WENDAL JAN wstępuje do cechu krakowskiego
jako mistrz d. 8 kwietnia 1683 r., ks. II. k.
91 v. — Niezamieszczony *w Słowniku Malarzów*.

WENESTA — WASZKOWICZ — TUBEŁKOWSKI — JĘDRZÉJ
uczeń Marcina Blechowskiego, wyzwolony na
towarzysza sztuki malarskiej 1659 r., żąda
pośrodku w cechu krakowskim d. 15 czerwca
1670 r., ks. II. k. 63, 74 v. i 83 r., gdzie
go pod temi trzema nazwami wspominają, sam
pisał się zaś Wenesta, zobacz Podobiznę Nr.
50. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

WĘDROGOWSKI PIOTR, uczeń Macieja Godyńskiego

malarza, wyzwolony na towarzysza 1611 r., ks. I. pod t. r. — Innéj wiadomości o tym Macieju Godyńskim, akta nieprzechowały, niema go także w *Słowniku Malarzów*.

WICHERL zob. Vichterz.

WIERZBICKI STANISŁAW wspomniany towarzyszem w ks. I. pod r. 1600.

WIERZEJSKI STANISŁAW żąda pośredku w cechu krakowskim d. 22 października 1597 r., oddał sztuki w suchedni Cinerum 1598 r., ks. I. pod temi latami; w roku 1619 już nieżył, tamże k. 110 r.

WILCZEK JAN, syn Jana i Zuzanny, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1649 r., ks. II. k. 41 r.

WILCZEK STANISŁAW wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1631 r., ks. I. k. 149 v.

WILKOSZOWICZ STANISŁAW, syn Stanisława mieszczanina ujskiego, uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej 1643 r., ks. II. k. 28 r.

WIŚNIEWSKI WOJCIECH, malarczyk, żądał pośredku w cechu d. 30 listopada 1611 r., ks. I. k. 80. *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WŁOCHOWICZ SEBASTYAN, malarz i mieszczanin przemyski, wspomniany w ks. I. na k. 141 r. pod r. 1629. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WŁOSKOWICZ STEFAN wyzwolony na towarzysza goldslagierskiego kunsztu w 1637, ks. II. k.

2 r., zostawszy potem mistrzem, był w r. 1647 podstarszym, w roku zaś 1650 starszym cechowym. — *W Słowniku* t. III. s. 57 nazwany jest malarzem, lecz błędnie.

WOCHOWSKI KAROL, uczeń Łukasza Orłowskiego, wypisany towarzyszem d. 31 marca 1752 r., przyjęty za magistra d. 16 maja 1758 roku, w r. 1770 oddaje mu kongregacya w długu 100 złp. kopią obrazu Chrystusa ukrzyżowanego, malowaną przez Dubrowskiego, ks. III. s. 22. — 23, 84 i 209. — † dnia 9 kwietnia w święto Zwiastowania N. M. P., o godzinie 5 rano 1804 r. ks. zmarłych braci. — Był to jednak sztafier, nie malarz.

WODKA zob. Boja.

WOJDAKOWSKI MACIEJ, uczeń Stanisława Kosteckiego, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1633 r., k. 157.

WOJNAKOWSKI KAZIMIERZ uczyniony towarzyszem sztuki malarskiej d. 8 czerwca 1786 r. ks. III. s. 23 dr. pag.

WOJSZA WOJCIECH, z Falkowój, przyjęty do cechu za mistrza d. 16 lipca 1595. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WOJTOWICZ SEBASTYAN oddał sztuki wedle porządku cechu malarskiego w suchedni Cinerum 1625, ks. I. k. 122 v., w r. 1629 użyty był do postawienia i zrobienia dwóch ołtarzy w kościele archipresbyteralnym N. M. P. w Kra-

kowie, t. j. jednego ŚŚ. Mikołaja i Benedykta, drugiego Ś. Katarzyny. Ks. Dochodów i Wydatków Prowizorów wspomnianego kościoła, w archiwum przy tymże znajdująca się. W r. 1641 jest starszym cechowym.

WOLNY GRZEGÓRZ, rodem z Bochni, wspomniany w ks. I. pod r. 1586 towarzyszem, a w dziecięć lat później mistrzem. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

WOSZCZYCKI BERNARD, dominikan, zapisuje w cechu d. 17 września 1762 r. do nauki u siebie na lat 7 lub według aplikacyi na krótszy czas Józefa Kepińskiego, ks. III. s. 131 — 132. Należał więc do społeczności z cechem krakowskim. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

ZALASOWICZ MARCIN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1640 r., ks. II. k. 18 r.

ZALESKI WAWRZENIEC wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1626 r. ks. I. k. 130 v.

ZAMOŃSKI JAN, mistrz w cechu krakowskim, † d. 14 stycznia 1832 a w 50 r. życia swego, ks. zmarłych braci.

ŻARKOWSKI zob. Darkowski.

ZAWALSKI JÓZEF, mistrz w cechu krakowskim, † 1746 r., ks. zmarłych braci.

ZAWALSKI STANISŁAW wyzwolony na towarzysza

1671 r., wstępuje do cechu jako mistrz d. 5. lipca 1682 r., ks. II. k. 36 v. i 90 r., żył jeszcze w 1690 r. Był podobno jednak goldslagierem, nie malarzem.

ZEGLOWICZ AMBROŻY wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1627 roku, żądał pośrodku w cechu dnia 1 sierpnia 1632 r., zostaje mistrzem dostatecznym d. 8 maja 1633 r., ks. I. k. 133 v. 155 r. i 161 r.; pod dniem 8 maja 1643 w ks. II. k. 27 v. jest wzmianka o wdowie po nim pozostałej, podobno jednak umarł już w marcu 1642 r., gdyż pod tą datą na karcie 24 r. téjże księgi, jest mowa o pogrzebie brata cechowego. — *W Słowniku Malarzów* opuszczony.

ZEGLOWICZ JACEK, syn poprzedzającego i Anny małżonków, wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1665 r., ks. II. k. 76 r.

ZEGUŁA WALENTY wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1634 r., ks. I. k. 164 v.

ZIELAZOWICZ ŁUKASZ uczyniony towarzyszem malarskiej sztuki 1616 r., ks. I. k. 96 v.

ZIELEŃSKI MICHAŁ wspomniany już mistrzem w 1744 † 1755 r., ks. zmarłych braci.

ŻÓŁTECKI MIKOŁAJ wyzwolony na towarzysza malarskiej sztuki 1671 r., wstępuje do cechu jako mistrz d. 15 marca 1683 r., ks. II. k. 83 v. 84 r. i 92 r. — *W Słowniku Malarzów* niezamieszczony.

৩২৩২৩

ŻÓRATYŃSKI JAN wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1635 r., zostaje mistrzem dnia 31 marca 1637 roku, ks. I. k. 167 r. i ks. II. k. 3. v.

ZWONOWSKI ZACHARIASZ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1626 r., żąda pośrodku w cechu malarskim w suchedni Michaëlis 1629 roku, ks. I. k. 128 r. i 142; w suchedni Cinerum 1639 r. wspomniana już żona jego owdowiała, ks. II. k. 13 r. — Pisał się Zwonowski nie zaś Dzwonowski, jak go w *Słowniku Malarzów* t. III. s. 197 nazwano, dowodem Podobizna pod Nr. 29.

ZYGALA MACIEJ wyzwolony na towarzysza sztuki malarskiej 1633 r., ks. I. k. 159 v.

ZYGANTY WINCENTY zostaje mistrzem kunsztu szpalericznego, i wstępuje do cechu w pierwszych dniach r. 1602, wyjeżdża do Włoch 1610 r., w rok później znów się ukazuje za powrotem w Krakowie, w r. 1612 strzelał do kurka, wspomniany jeszcze pod r. 1613, ks. I. i ks. Dochodów pod wyżej wymienionemi latami.

65656

Marcin¹ Kaski Francisz² Smiadra
Pietro mordazi³ moia
ran⁴ wlasna Casper⁴ Kunz

Jacobus⁵ Kortmannus
Elbingsis Borussiae.
Manu propria.

Piotr Vandenenden manu pro
Stani Staw⁷ Bohenezik
Jakub⁸ Litynkowicz
Stanislaw⁹ Wierzyjski
Vincenty¹⁰ Zygantij

Jan¹¹ Arabis
Florian¹² Bogdanowicz Repkom
swom wlasnym

13. Chrzystof Coreander
14. Lucas Coreander
15. Lucas Coreander

^{15.} Stanisław Borgoni Malary

^{16.} Marcin Prasowski pictor Cuius

^{17.} Valerian Plot Malary.

^{18.} Krzysztof Stralsberg

^{19.} Jacob Broschel Malary

^{20.} Tobiasz teraszkowski

^{21.} Jurek wada.

^{24.} Daniel Freberus

^{25.} Stanisław Gaioskoid

^{26.} Jan Probowster

^{27.} Ambrosi Zgłonicz Mr

^{28.} Stanisław Kiotkiewicz

^{29.} Zachariasz Jwonowski

^{30.} Władysław Grubysz

^{22.} Stanislaus Ko

^{23.} Jan Wipelt

^{31.} Stanisław Czochowicz

